

NOVA DOBA

Štev. 49.

Celje, petek 3. decembra 1937

Leto XIX.

Obrtništvo in narodno gospodarstvo

Celje, 3. decembra.

Vsaka državna tvorba je zdrava in čvrsta, če je njeno narodno gospodarstvo urejeno tako, da se prepreči razni pretresljaji med posameznimi sloji naroda, ki to državo tvorijo. Zlasti velja to pravilo za nacionalno državo, kakršna je naša Jugoslavija. Zato mora biti državna zakonodaja usmerjena v nacionalnem pravcu, to se pravi, da zadovoljuje vse sloje pravično in ne zapostavlja nobenega stanu. Trdi se, da je naša država agrarna in da pripada 90% prebivalstva kmetkemu življu. Res je to, vendar moramo ugotoviti, da sam kmečki življ v ožjem pomenu besede ne more niti obstojati niti gospodarsko uspevati, če nima zveze s stanovi, ki mu pomagajo pri njegovem gospodarstvu. Ze s tega vidika je nastala brezpogojna dolžnost naše zakonodaje, da izdaja zakone, ki ščitijo ostale stanove v nacionalnem, socialnem, kulturnem in gospodarskem oziru tako, da jim je dana možnost njih obstoja in procvitanja. Noben zakon ne sme biti usmerjen enostransko, najmanj pa v pravcu, ki daje enemu stanu vso zaščito, drugega pa mačehovsko odrija in oškoduje.

Če pregledamo našo zakonodajo, moramo ugotoviti, da je dala lepo število zakonov, ki dajejo prednost posameznim stanovom, na drugi strani pa zapostavljajo sloje, ki so za gospodarstvo bistvenega pomena. Zakon o zaščiti kmetov in njih razdolžitvi je prinesel kmetom vsaj delne, dasi zelo problematične koristi, postavil pa ob stran popolnoma obrtniški stan. Obrtništvo si take zaščite pač ne želi, ker ve, da je ta zaščita nož na dve strani, ki reže že tudi v lastno meso. Zakon o obrtih, ki je bil prirojen po bivšem avstrijskem zakonu o obrtnem redu in ki je za današnje razmere v nacionalni državi precej zastarel, obrtniškega vprašanja ni rešil in je zadal temu celo precej krepkih udarcev. Socialne odredbe v tem zakonu so take, da je obrtniški stan naravnost ogrožen v svojem obstoju. Ni zadovoljivo rešeno vprašanje obrtniškega šolstva, v katerem naj se naraščaj vzgaja v nacionalnem duhu in strokovno usposobi za bodoče življenje. Odredbe glede obrtniškega šolstva so zlasti za vzdrževanje šol nezadostne in ne dajejo nikakega jamstva, da se osnujejo obrtne nadaljevalne šole po vseh krajih in za ves obrtniški naraščaj.

Ta zakon govori tudi o ugodnostih pri raznih dobavah države in samoupravnih edinic, vendar se opaža dan na dan, da naše malo obrtništvo nima prav nobene prilike sodelovati pri teh dobavah. Na stečaj so odprta vrata še vedno razni veleindustriji in tudi inozemskim tvrdkam, ki so kapitalno močnejše in obrtnika kratkomalo pritisnejo ob stran.

Veliko zlo za našega malega obrtnika je tako zvano šušmarstvo. Tudi v tem oziru je zakon o obrtih zelo pomanjkljiv. Oblasti so brez točnih navodil višjih instanc ali pa prejemaajo od njih navodila, ki si bistveno nasprotujejo. Ni čuda, da je izgubilo obrtništvo upanje in vero v vsako zaščito v tej zadevi.

Glede starostnega in bolezenskega zavarovanja je zakon predpisal točen rok, do kdaj se mora ta odredba uveljaviti, in vendar vidimo, da tudi v tej stvari nismo prišli nikamor naprej.

Ustanavljajo se organizacije obrtnikov, ki pa po preteku nekaj časa zaradi njih neupoštevanja zopet izginejo. Jasno je, da take prilike jemljejo obrtniku vsako veselje do delovanja na organizacijskem področju in povzročajo med njim mlačnost in brezbržnost napram organizacijam, vsled česar imajo prosto polje razni demagogi in obrtniški voditelji, ki jim je pri srcu v prvi vrsti njih lastna korist in razni stolčki.

Potrebe in zahteve obrtništva

Celje, 3. decembra.

Vsako leto ima obrtništvo iz vse države na praznik zedinjenja svoj obrtniški praznik. Ob takih prilikah se vrše številne proslave in obrtniške organizacije si na njih dajejo novih idej in poživljajo svojo borbo za izvajanje pravic svojega stanu.

Obrtništvo preživlja dandanes zelo težko dobo in ni nam vse vseeno, kako jo bo preživelo. Interes vsake države je, da ima zdrav in soliden obrtniški stan.

Ob našem prazniku se oziroma nekoliko na našo borbo v zadnjih letih in pogledimo naše delo. Vprašajmo se pri tem: Kaj je treba storiti, da se položaj obrtništva izboljša? Težave, ki tarajo obrtništvo, se morajo odstraniti ali vsaj omiliti:

- 1) s samopomočjo obrtništva in
- 2) s pomočjo države.

Samopomoč obrtništva naj bi bila v tem, da obrtništvo iz lastnih nagibov podvzame vse one mere, ki jih lahko v danem položaju podvzame.

Prvi korak naj bi bil duhovni in moralni dvig obrtniškega stanu. To bi se moglo storiti predvsem s pisano in govorno besedo, s predavanji o kulturnih in gospodarskih problemih, tiskanim izvornih ali prevodnih del, ki bi služila strokovni izobrazbi, s snovanjem tečajev in strokovnih šol, z izvedbo žive propagande za medsebojno zblizanje vsega obrtništva.

Nič manj važen korak v tem pogledu je aktivizacija naših stanovskih organizacij, ki večinoma nezadovoljivo delujejo. Te morajo nujno postati žarišče vsega našega delovanja.

Sedanji sistem čistega individualizma v gospodarstvu je pokazal kvarne posledice za obrtništvo. Kajti obrtništvo danes omaguje pod bremenom tega zla. Individualistični sistem se razvija vse bolj v smeri kapitalističnih edinic in in koncentracije kapitala v obliki kartelov in trustov. Nastaja vedno večje pustošenje v gospodarstvu.

Edina rešitev iz tega gospodarskega kaosa za obrtnika je — zadržništvo kot sistem skupne proizvodnje in prodaje. Pri nas je obrtno zadržništvo šele v razvoju in zato moramo ta razvoj pospeševati in se mu prilagoditi.

Nelojalna konkurenca je izredno važno vprašanje, ki mu je treba posvetiti vso pozornost. Ta problem zahteva, da se čimprej reši na ta način, da se izda poseben zakon, ki bo to zlo uredil. Obrtnik ni proti svobodni konkurenci, ker smatra, da je ta najboljši regulator gospodarskih odnošajev in napredka, vendar pa mora imeti tudi svoje meje. Normalna svobodna konkurenca vpliva na uravnavanje cen in zboljšanje kvalitete. Nasprotno pa umazana konkurenca slabša cene in kvaliteto, povzroča potvarjanje blaga in razne neljube potrebe v gospodarstvu. Da se to vprašanje uredi, je potrebno intenzivno sodelovanje obrtništva.

Racionalizacija v naših obratih nam je zelo potrebna, da bomo sposobni za tekmovanje z industrijo. Izvedimo jo sami in to v tehnični in trgovski smeri. Ne samo, da znamo dobro izdelati naš

Vse to daje misliti in skrajni čas je že, da se te pomanjkljivosti popravijo. Narodni zastopniki so dolžni, da se začno resno baviti z obrtniški vprašanji in da doprinesejo ob sodelovanju obrtništva samega k novelizaciji obrtnega zakona, ki bo to obrtništvo zadovoljila in ga usposobila za zdrav konkurenčni boj. Ta zakon naj nudi obrtništvo delo in pošten zaslužek, nje mu pripadajoče mesto v javnem življenju in vse pogoje, ki so potrebni za napredek te gospodarske panoge. Le tako se da doseči, da bo naše obrtništvo tudi v bodoče iskreno ljubilo državo ter dalo za njo v primeru potrebe vse, kar zmore, in za njo doprineslo tudi največje žrtve. D. Z.

izdelek, tudi kupiti material in prodati izdelek moramo znati. Ustna in tiskana reklama je važen del te racionalizacije.

Slednjič je še potrebno, da se celokupno obrtništvo naše države zbere v enem stanovskem pokretu, čigar osnovno načelo bo: »Obrtniku priboriti one pravice, ki mu po njegovi važnosti za naše gospodarstvo grede«!

Navedeno moremo in moramo izvesti mi obrtniki sami, ker to zahtevajo dobro premišljeni interesi obrtništva.

Napori obrtništva samega pa ne zadoščajo, če tu ne priskoči na pomoč država, ki ima največ koristi od zdravega obrtniškega stanu. Mnogostranost in raznovrstnost sodobnega družabnega življenja narekuje vedno večjo intervencijo oblasti v uravnavanju gospodarskih odnošajev. Vsaka intervencija oblasti pa mora biti ali koristna ali pa tudi škodljiva. Koristna je le takrat, kadar temelji na zdravem gospodarskem načrtu. Obrtništvo pričakuje od države odnosno vlade, da bo sestavila v podrobnosti izdelan gospodarski načrt, ki bi bil raztegnjen na več let.

Stalna zahteva obrtništva je tudi reforma fiskalne zakonodaje in sicer v dveh smereh: a) določitev neoddavčnega eksistenčnega minimuma in b) progresivno obdavčenje. Prva smer je socialnega značaja, druga pa stremi za pravično obdavčbo po gospodarski moči.

Eno najaktualnejših vprašanj, ki ga mora država sporazumno z obrtniki rešiti, je socialno zavarovanje samostojnih obrtnikov. Na rešitev tega vprašanja čaka danes na stotisoče obrtnikov s svojimi družinami. Z rešitvijo tega vprašanja bi se odzvela obrtniku skrb za starost in za njegovo družino v primeru njegove smrti.

Vprašanje revizije socialnega zavarovanja delavcev je obrtništvo postavilo na dnevni red že pred 10 leti. Sedanji zakon o zavarovanju delavcev je bil izdelan in uveljavljen v dobi dobre konjunktore in je danes ogromno breme za obrtnika. Namesto revizije tega zakona smo doživeli še njega razširitev na zavarovanje za starost, onemoglost in smrt.

Sušmarstvo je stalni spremljevalec gospodarskih kriz. Vendar pa ni šušmarstvo v nobeni panogi gospodarstva tako razvito kakor ravno v obrti. Sedanji predpisi obrtnega zakona so se izkazali v praksi kot nezadostni. Zaradi tega se mora izdati v najkrajšem času poseben zakon za pobijanje šušmarstva, ki je baje v ministruvstvu v načrtu že

Izhaja vsak petek ob 15. // Naročnina znaša mesečno po pošti 5 din, v Celju z dostavo na dom po raznašalcih 5-50 din, za inozemstvo 10 din // Uredništvo in uprava: Celje, Strossmayerjeva ul. 1, prišliče, desno // Telefon št. 65 // Račun pri poštne čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.666 //

izdelan. Obrtništvo nestrpno čaka na sprejetje tega zakona.

Karteli industrijskih podjetij predstavljajo danes največjo motnjo v normalnem poslovanju obrtniških obratov. Borba proti tem kartelom ne zaleže, ker so karteli gospodarsko močni in uživajo zaščito države. V zadnjem času je celo z novo uredbo olajšano ustanavljanje takih kartelov. Kljub temu pa obrtništvo nadaljuje borbo proti kartelom in pričakuje tudi od države pomoči.

Z zakonom se bo moralo zabraniti velikemu kapitalu ustanavljanje velikih blagovnih magazinov, ki so v veliko škodo malemu obrtniku.

Reforma programa o izvajanju javnih del je poglavje zase. Obrtništvo je pri izvajanju tega programa zelo zapostavljeno, zato proti temu ostro protestira.

Razdolžitev obrtnika bi morala država vestno proučiti in najti rešitev tega vprašanja, ker bo sicer obrtnik opešal.

Določitev cen obrtniškim izdelkom po zanesljivo ugotovljeni kalkulaciji naj bi se izvedla čimprej. Surovine so vedno dražje, izdelki pa v ceni padajo. Ker je določitev cen po sporazumu med samimi obrtniki skoraj nemogoča, naj se to uredi s posebnim zakonom. Ta zakon naj bi predpisal: a) da se zabrani prodaja obrtniških izdelkov izpod cene dejanskih stroškov in b) da se minimirajo cene popravil.

S tem je povedano, kako in s čim naj bi se uredile razmere v obrtniškem stanu.

Pozivamo in prosimo vse naše obrtnike, naj se trdno odločijo, da bodo doprinesli tudi oni svoj del k ureditvi razmer našega stanu.

V drugi vrsti pa pozivamo pristojne oblasti, da naj prav tako store svojo dolžnost in ugođe našim upravičenim zahtevam. Tu je potrebna hitra pomoč, saj bo to le v korist države in njenih državljanov. Obrtniki.

Proslave praznika zedinjenja v Celju

Celje je letos zelo svečano proslavilo praznik zedinjenja. Ze v torek, na predvečer državnega praznika, se je Celje odelo v državne trobojnice, pročelje mestnega poglavarstva pa je zažarelo v učinkoviti iluminaciji.

SOKOLSKA AKADEMIJA

V torek ob 20. se je pričela v nabito polnem in izdatno kurjenem Mestnem gledališču slavnostna akademija Sokolskega društva Celje-matice. Navzoči so bili tudi predstavniki civilnih in vojaških oblastev in uradov ter številni drugi zastopniki. V začetku so udeleženci izkazali pozdrav državni zastavi, orkester Glasbene Matice v Celju pod vodstvom ravnatelja br. Karla Sancina pa je zaigral državno himno. Sledilo je ljubko rajanje ženske dece. Nato je sedmorica moškega naraščaja skladno izvedla lepo prosto vajo. Močno so ugajale vaje članov na konju, bradlji in drogu. Zelo ljubka je bila »Vesela telovadba« ženske dece in »Furiant«, ritmični ples ženskega naraščaja, ki se

je tudi postavil z nastopom na dvovinski bradlji. Članice so izvajale »Devetorico«, zlasti eksaktno pa vaje na visoki gredi. Učinkovita je bila zaključna vaja moške dece »Pesem sokolskih legij«. V teku sporeda je orkester Glasbene Matice precizno zaigral več skladb. Občinstvo je navdušeno akklamiralo nastopajoče ter tako izrazilo njim in njihovim vaditeljem in vaditeljicam svoje priznanje.

V sredo ob 8. je bila služba božja v opatijski, nato v pravoslavni in evangeljski cerkvi, ob pol 9. pa v starokatoliški kapeli. Službe božje so se udeležili predstavniki civilnih in vojaških oblastev in uradov, šol, korporacij in društev, Sokoli in gasilci v krojih in mnogo drugega občinstva. Po šolskih božjih so bile na šolah lepe proslave praznika zedinjenja. Ob pol 10. je priredilo Celjsko pevsko društvo matinejo v veliki dvorani Narodnega doma.

SLAVNOSTNI SEJI OBEH SOKOLSKIH DRUŠTEV

Ob 10. se je pričela v polni dvorani

Sokolskega doma slavnostna seja Sokolskega društva I. Po sokolskem pozdravu je društveni starešina br. Franjo Vrečko orisal pomen praznika zedinjenja. Udeleženci so izkazali pozdrav državni zastavi, pevski zbor pa je zapel državno himno. Naraščajnik je deklamiral Aškerčevo »Mi vstajamo«, mala deklica »Molitev Jugoslaviji«, naraščajnica pa prigodno pesem o Sokolskem društvu Celju I, nakar je društveni prosvetar br. inž. Marjanovič prečital savezno poslanico. Sledila je izročitev diplom najboljšim tekmovalcem in tekmovalkam in zaobljuba novega članstva. Ob zaključku so vsi udeleženci zapeli himno »Hej Slovani!« in pesem sokolskih legij.

Ob 10.30 se je pričela v nabito polni veliki dvorani Narodnega doma slavnostna seja Sokolskega društva Celjance. Orkester Glasbene Matice v Celju je pod vodstvom ravnatelja br. Karla Sancina zaigral državno himno, nato pa je društveni starosta br. dr. Milko Hrašovec v tehtnem govoru prikazal pomen državnega in sokolskega praznika zedinjenja. Naraščajnica Rada Cergolova je deklamirala Ganglovo pesem »1. december«, br. Maks Gruden pa je recitiral Aškerčevo »Kronanje v Zagrebu«. Orkester je zaigral koračnico iz »Prodane neveste«. Sledila je izročitev diplom in priznanje najboljšim tekmovalcem in tekmovalkam ter zaobljuba številnega novega članstva. Ob zaključku so udeleženci ob spremljevanju orkestra zapeli himno »Hej Slovani!«

SVEČANA POVORKA

Ob 18.30 je krenil z Dečkovega trga po mestnih ulicah mimo gostih špalirjev občinstva in lepo razsvetljenih poslopij dolga povorka, v kateri je bilo okrog 1000 oseb. Na čelu je korakala železničarska godba. Sledil je vod vojaštva s svetilkami. Za vojaštvom je korakalo 250 Sokolov in 150 Sokolic, za njimi 60 gasilcev, fantovski odsek, pomnožen s pripadniki iz drugih krajev, članice ženskega krožka in mladina, 80 gojencev rudarske šole z jamskimi svetilkami in člani Strelske družine. Med petjem in viharnim vzklikanjem je prikoral povorka na obsejni prostor pred razsvetljenim poslopjem mestnega poglavarstva, kjer je bil stik. Poleg udeležencev povorke se zbrala ogromna

množica drugega občinstva. Godba je zaigrala državno himno, nato pa je celjski župan z balkona nagoveril množico ter prikazal ogromni pomen zedinjenja ter narodnega in državnega edinstva. Ko se je viharno vzklikanje Nj. Vel. kralju Petru II., kraljevskemu domu in zedinjeni Jugoslaviji poleglo, je godba zaigrala himno »Hej Slovani!«, ki jo je pela vsa množica. Sokolske čete so nato odkorakale na Dečkov trg, kjer so zapele himno sokolskih legij, nakar je bil razhod.

KONCERT CPD

Ob 20.30 se je pričel v veliki dvorani Narodnega doma koncert Celjskega pevskega društva. Glede na svečano priliko in na kvaliteto koncerta bi bil pač moral biti obisk znatno boljši. Mešani zbor CPD je najprej zapel državno himno. CPD je na koncertu izvajalo 7 mešanih in 3 moške zборе. Pevski zbor je pod strokovnim in poštvovalnim vodstvom pevovodje g. Peca Segule še izpopolnil svojo disciplinarnost, dinamičnost in prožnost, tenorska zasedba pa je prešibka, kar se je opazilo zlasti pri moškem zboru. Zbor je kljub temu absolviral razmeroma težki program z velikim uspehom. Zlasti so ugajale Foersterjeva »Ljubica«, Adamičevi »Vso noč pri potoci« in »Preizkušnja zvestobe«, Foersterjeva »Napitnica«, Studzinskega »Rož« z lepim baritonskim solom g. Ivana Grobelška in nova skladba dr. Josipa Cerina »Jugoslavija«, ki jo je izvajal mešani zbor s spremljevanjem klavirja. Na koncertu je sodeloval tudi čelist g. prof. Cenek Sedlbauer, ravnatelj Glasbene Matice v Ptuj, ki je z mojstrskim obvladanjem instrumenta, dovršeno tehniko ter izredno fineso in toplino podajanja zadivil vse poslušalce. Izvajal je osem skladb s tako popolnostjo, da je težko reči, katera skladba je bila podana najboljšje. Zaigral je tudi dve lastni skladbi, »Uspavanko« in »Capricio«, ki sta se zelo lepo uveljavili poleg ostalega tehtnega sporeda. Gosp. ravnatelj Sedlbauerja je spremljala na klavirju z vso dovršenostjo in poglobitvijo g. prof. Mirca Sancinova. Občinstvo se je oddolžilo vsem sodelujočim z živahnimi in prisrčnimi aplavzi za umetniški večer, ki je tako lepo zaključil vrsto proslav praznika zedinjenja.

sklicujejo samo na poročilo orožništva, ki more biti le tedaj dokazilo, kadar so orožniki sami opazovali to, kar poročajo, in ker vlada marsikje pri političnih oblastih kriva praksa, da se take odločbe ali sploh ne utemeljijo, ali pa le pomanjkljivo. V predmetnem primeru sresko načelstvo svoje odločbe sploh ni utemeljilo. To ni pripustno.

Drugič pa izhaja iz odločbe upravnega sodišča, da ni umestna ozkosrčna praksa, po kateri se zahteva za vsak sestanek dovoljene politične stranke poprejšnja prijava upravni oblasti. Taka prijava po besedilu zakona in po razlogih upravnega sodišča ni potrebna, ako ni namen dotičnega sestanka pretresanje političnih vprašanj ali pa vršitev politične akcije. Zgolj družabni sestanki pristašev kake politične stranke se torej lahko vršijo, ne da bi jih bilo treba poprej prijaviti.

Okrožni odbor obrtniških združenj v Celju — likvidira

Celje, 3. decembra.

Izredna skupščina Okrožnega odbora obrtniških združenj v Celju je letos 15. septembra z 22 proti 20 glasovom sklenila, da se naj celjski okrožni odbor razide.

V mesecu novembru je Zbornica za TOI v Ljubljani ta sklep potrdila in imenovala za likvidatorja g. Franca Zoharja, ključavničarskega mojstra v Celju.

Ze sam izid glasovanja za ukinitve te institucije kaže, da polovica delegatov na tej skupščini ni želela ukinitve okrožnega odbora. Sklep o razidu je bil (gledan s stališča obrtnika) prenapet, kajti okrožni odbor v Celju je bil prisilna zvezna organizacija obrtniških združenj, ki je predstavljal 4000 obrtnikov in je kot tak imel vso možnost zastopati obrtništvo na vseh področjih.

Nepobitno dejstvo je, da potrebuje obrtništvo danes bolj kot kdaj prej močno organizacijo, ki bo samo obrtniška ne pa tudi trgovska in industrijska. Take organizacije pa bi bili s primerno moralno in gmotno podporo združenj — okrožni odbori, ki bi jih vodili svobodno izvoljeni obrtniki.

Zal pa je v obrtniških vrstah še mnogo nezavednosti kljub velikemu številu organizacij. Razne skupinice se borijo med seboj za malenkosti in največkrat celo zaradi osebnosti. In ravno zaradi takih borb in prerekanj je nastala gonja proti okrožnim odborom, ki se je razvila po vsej Sloveniji in katere rezultat je bil — ukinitve prepotrebne obrtniške organizacije.

Med tem pa, ko si obrtniki sami rušijo svoje organizacije, se njihovi nasprotniki tega razdora med obrtniki vesele in ga skušajo z vsemi sredstvi še večati. Ti nasprotniki so danes zelo trdno organizirani in vsled tega dosegajo prav lepe uspehe.

Skrajni čas je, da si obrtništvo svoje organizacije izgradi ter se otrese pogubnega izgubljanja v malenkostih. Obrtniške organizacije stoje pred izredno težkimi nalogami. Treba bo preiti od šablonskega poslovanja obrtniških združenj k proučevanju vprašanja minimalnih mezd za obrtniško pomožno osebje, sklepanja kolektivnih pogodb, zatiranja šušmarstva, mednarodnih dogovorov in pogodb, podeljevanja koncesij tujim državljanom v naši državi, določanja mezd obrtniškim vajencem in še mnogih drugih izredno važnih vprašanj.

Naštetim vprašanjem bo obrtništvo doraslo edinole v dobro zgrajeni stanovski organizaciji, v katero pa ne smejo imeti dostopa ljudje, ki jim ni do resnega in smotrnega dela v korist skupnosti. Obrtniške organizacije je treba ozdraviti in odstraniti vse, kar ovira normalen razvoj obrtniškega udejstvovanja.

Za opoldanski vlak iz Celja proti severu

Celje, 3. decembra

Davna želja celotnega šmarskega okraja je, da bi vozili vlaki rogaške železnice preko Grobelnega naprej naravnost v Celje. Poleg tega se čuti ži-

Kino METROPOL Celje prinaša:

4., 5., in 6., decembra:

Lord Nelson

Gradiozen vefilm mojstrske režije, sijajne inscenacije, močnih prizorov, skrajno nape-tega dejanja in čudovito lepe vsebine.

Freddie Bartholomew (znan iz filma »Ana Karenina«) Madelaine Carroll V nemškem jeziku.

7., 8., in 9., decembra:

Ciganska kri

Zigeunerblut

Ljubzenska idila mladega grofa in ciganske princeze. — Temperamenten film odlične vsebine in fantastičnih ciganskih plesov.

ANNA BELLA HENRY FONDA V nemškem jeziku.

va potreba, da bi bil uveden v opoldanskih urah še en vlak iz Celja proti severu, kajti sedanji presledek med vlaki od 10. dopoldne do 16. je prevelik. Zlasti občutijo to dijaki, ki se vozijo iz Celja proti severu in morajo s čakanjem izgubljeni cele popoldneve, tako da prihajajo šele v noči na svoje domove. Poleg tega je na vlak ob 16. tak naval, da ga navaden vlak itak ne zmore, zaradi česar nastaja gneča, ki ni v čast našemu tujskemu prometu.

Obema željama bi železniška uprava ustregla, če bi omogočila, da bi vlak, ki vozi letos prvič tudi v zimskem času od opoldanskega vlaka z Grobelnega, prihajal tudi v Celje ter se potem vračal nekako ob 13. iz Celja in jemal s seboj vse šolarje. S tem bi napravil potujočemu občinstvu, zlasti dijaštvu, veliko uslugo in dobroto in le malokomu bi taka preureditev ne bila všeč, kajti do desetih še redkokdo vse v mestu opravi, da bi se že mogel vračati; če ima kaj opraviti na prog, pa odide že zjutraj ob pol osmih. V tem pogledu torej ne more biti pomislekov.

Tudi trgovski interesi mesta Celja ne bodo trpeli, saj bo vsakdo vendarle obedoval v Celju in kupil vse potrebno. Edino šentjurski avtobus, ki pa menda itak ni najbolje zaseden, bi postal nepotreben. To bi pa celjsko mesto že utrpelo v korist boljših zvez in celo novega vlaka, ki bi vozil do Celja, tako da bi bile vse tri strani proti zahodu, jugu in severu enako ugodno zvezane s Celjem kot važnim gospodarskim in šolskim središčem.

Politični pregled

× Proslave narodnih in državnih praznikov. Tajništvo JRZ v Ljubljani je poslalo vsem krajevnim in okrajnim organizacijam okrožnico št. 13-37 z dne 29. XI. 1937, ki naroča m. dr.: »Dolej smo opazovali, da so proslave narodnih in državnih praznikov skoraj povsod vodili razni nam nasprotni ljudje ter so tako dostikrat te proslave celo zlorabljali v svoje namene. Ne moremo trpeti, da bi na primer društvo, ki si lasti pravico do take proslave, komandiralo vsem in celo oblastem ter jih uporabljalo kot svojo priprego. Se manj pa se moremo izpostavljati nevarnosti, da bi tako društvo naše funkcionarje in oblastnike, ki se njihove proslave ne udeležijo, potem denunciralo kot protidržavne elemente. Da se temu izognemo, naročamo našim organizacijam, da prevzame vso iniciativo po možnosti naš župan v svoje roke.«

× Tiskovna amnestija. Kraljevi namestniki so podpisali ukaz o splošni amnestiji za prestopke po tiskovnem zakonu.

Domače vesti

— »Naš« nuncij. Znano je, da s cerkvenimi dostojanstveniki v Jugoslaviji še davno nismo tako daleč, da bi kate-rega zavili v kardinalski škrlat. Ne ugibamo, ali je kriv temu nedostatek prijateljskega konkordata z Vatikanom ali pa kvalifikacija škofov in nadškofov, ki so vendar tudi odlične osebnosti. Dejstvo je, da Jugoslovien zaenkrat ne more biti kardinal. Pač pa so namenili kardinalski klobuk papeževemu uradnemu zastopniku v Beogradu, g. Peglerinetti. Ni človeka na svetu, ki bi po pameti mogel trditi, da ima naša država od tega imenovanja kako korist.

Upravno sodišče je razveljavilo obsodbo žalskega župana zaradi pozdravnega sestanka v čast predsedniku JNS g. Peri Živkoviću

Celje, 3. decembra

Letos 7. junija se je predsednik JNS g. Pera Živković v družbi gg. nadomestnikov kraljevih namestnikov Banjanina in dr. Zeca, ministra v p. dr. Kramerja in drugih politikov na svojem potovanju po dravski banovini zglasil tudi v Žalcu, da se seznanil s tamšnjimi političnimi prijatelji.

Na vabilo žalskega župana g. Rudolfa Lorberja, ki je predsednik tamšnje organizacije JNS, so se zbrali v trgu člani JNS, da sprejmejo in pozdravijo odlične goste. Družba se je po prihodu gostov podala v gostilno g. Lorberja, kjer je slednji pozdravil z nagovorom politične voditelje. Gg. Pera Živković, Banjanin, dr. Kramer in drugi so na ta pozdravni govor odgovorili s primernimi nagovori.

Zaradi tega je sresko načelstvo v Celju kaznovalo g. Rudolfa Lorberja z globo, češ da je priredil političen shod, ne da bi ga bil prijavil pristojni oblasti.

G. Lorber se je zoper to kazensko razsodbo pritožil na bansko upravo. Slednja pa je pritožbo zavrnila z utemeljitvijo, da je po poizvedbah in njegovih lastnih izpovedi dokazano, da je dal svojo hišo na razpolago za sestanek, da je dopustil, da se je v njegovih hiši zbrala množica 20—30 ljudi, da je z govorom otvoril sestanek, na katerem so ostali govorniki obravnavali tudi politična vprašanja, da je torej priredil in sklical političen sestanek, ki ga ni prijavil v smislu § 32. zakona o društvih, shodih in posvetih.

G. župan Lorber je zoper to odločbo banske uprave vložil po gosp. dr. Ernestu Kalanu, advokatu v Celju, tožbo na upravno sodišče.

Upravno sodišče je tožbi ugodilo in odločbo banske uprave razveljavilo. V svojih razlogih pritrjuje upravno sodišče izvajanjem tožbe, da se določb

§ 32. zakona o društvih, shodih in posvetih nanaša le na take shode in konference, ki jim je namen pretresanje političnih vprašanj ali vršitev politične akcije. Če dokaz, da je bil sklican tak shod ali sestanek pristašev dovoljene politične stranke ravno v namenu pretresati politična vprašanja ali vršiti politično akcijo, ne uspe, je kaznovanje zaradi navedene kršitve pač nemogoče. V danem primeru ni ugotovljeno, da bi se bila 7. junija v gostilni g. Lorberja pretresala politična vprašanja ali vršila politična akcija. Kajti g. Lorber je zanikal, da bi imel on ali gostje kak političen govor ali razgovor, in je trdil, da je bila prireditelj le družabnega značaja. Orožništvo je dalo o tem dve poročili, ki sta pa med seboj v nasprotju in ki razen tega nista sestavljeni po lastnem opazovanju njegovih organov. Njegove posredne ugotovitve dejanskega stanja po bi se ne mogle vzeti za dokaz tudi ne tedaj, če bi se kritičnega dne v Žalcu resnično pretresala politična vprašanja ali vršila politična akcija. V takem primeru bi se moral, kakor pravilno navaja tožba, še izvesti dokaz po pričah itd. in šele na tej podlagi izdati razsodba. Niti sresko načelstvo, niti banska uprava kljub zadevnim ugotovitvam v pritožbi nista odredili, da bi se kazenski postopek izpopolnil. Sestanek pripadnikov dovoljene politične stranke, ki mu je namen le pozdraviti najvišje funkcionarje stranke — in samo to je v tem primeru dokazano — pa po mnenju upravnega sodišča še ne more biti shod odnosno posvet v smislu § 32. cit. zakona.

Ta odločba upravnega sodišča je pomembna z ozirom na prakso upravnih oblasti v dveh ozirih.

Prvič, ker se upravna oblastva v svojih kazenskih odločbah mnogokrat

Vendar se pa tega silno veseli hrvatski »Katolički list«, ki je uradno škofijsko glasilo za vernike. On pravi, da ima zlasti kler vzrok veseliti se, ker je imenovan za kardinala »njegov« nuncij. Mi smo vedno mislili, da je nuncij papežev človek in da so duhovniki — naši državljani. Sedaj pa čitamo, da ima hrvatska duhovščina v Beogradu — svojega zastopnika, ki pa sicer oficijelno zastopa Rim. Tako je menda tudi treba tolmačiti zavita in megljena določila konkordata, ki je seveda moral zdrkniti pod mizo.

— **Minister za telesno vzgojo v Sloveniji.** V želji, da se osebno seznanj s sokolskimi in sportnimi ustanovami in s sportnimi funkcionarji v Sloveniji, se je minister za telesno vzgojo dr. Vjekoslav Miletić v četrtek zvečer odpeljal v spremstvu svojega kabinetnega šefa v Ljubljano, nato pa bo obiskal še Planico, Kranjsko goro, Celje in Maribor.

— **Božične počitnice** se bodo začele na šolah v dravski banovini 23. t. m. in bodo trajale do vštete 29. t. m.

— **Slovo gosp. I. Prislana.** Sedanji šolski upravitelj v Petrovcih je bil doslej šol. upravitelj v Pilštanju pri Kozjem. Ob svojem odhodu iz Pilštana doživel v »Slovincu« ganljivo slovo, kjer so bila našeta vsa njegova dobra dela. Zaradi točnosti dodajamo, da smo pogrešali še omembe, da je bil g. Prislana tudi marljiv tajnik JNS in agilen član Sokola v Kozjem.

— **Aretacije v Beogradu.** Avala poroča, da so oblasti v zadnjem času ugotovile, da razširjajo neznane osebe letake, ki navajajo razne neresnične in neosnovane verzije, da bi z njimi med prebivalstvom povzročili vznemirjenje in razburjenje. Uprava mesta Beograda je izvedla vsestransko preiskavo, da dožene tvorce teh letakov in prepreči njihovo delo. Dosedanja preiskava je dognala, da so se s tem poslom bavili bivši vseučiliški profesor dr. Dimitrije Djurović, zasebna uradnika Vojislav Majstorović in Miljutin Vuksanović ter kolektor Konstantin Jesić. Našli so tudi priprave, s katerimi so te letake razmnoževali. Ugotovili so nadalje osebe, ko so te letake razširjale. Osebe, ki so sodelovale pri izdelavi in razširjanju teh letakov, so aretirane in se bo z njimi ravnalo po zakonu. Med aretiranimi osebami je tudi Ilija Trifunović - Birčanin, bivši predsednik Narodne odbrane v Beogradu.

— **Iz sodne službe.** Gosp. Franc Tiller, sodnik apelacijskega sodišča v Ljubljani, je upokojen. Odličnemu sodniku, ki je deloval tudi mnogo let v Celju in z velikimi uspehi vodil Savinjsko podružnico SPD v Celju, ki ga je v priznanje njegovih izrednih zaslug za pospeševanje planinstva in turizma v kraljestvu Savinjskih Alp imenovala za svojega častnega predsednika, želimo, da bi preživljal službeni pokoj dolgo vrsto let v zdravju, zadovoljstvu in v nadaljnjem plodonosnem javnem udejstvovanju!

— **Tragična smrt.** Ko se je vračal 43-letni bivši carinski uradnik Jože Praznik, posestnik v Lačji vasi pri Smartnem ob Dreti, 24. t. m. zvečer s kolesom iz Mozirja domov, je v temi zadel v občestni kamen in strmoglavil v cestni jarek, ki je bil napolnjen z vodo. Praznik je obležal nezavesten in je kmalu nato izdihnil. Pokojni je študiral s svojim mlajšim bratom Francjem, ki je pred nekaj leti umrl, na celjski gimnaziji. Bil je odločno nacionalen in značajan mož. Jožeta Praznika bomo ohranili v najlepšem spominu, svojcem pa izrekamo naše iskreno sožalje.

— **Blasnikova »Velika Pratika«** za leto 1938. je izšla in se razpošilja za ceno din 5.— za vsak komad. Naročila na tiskarno J. Blasnika nasl., Ljubljana, Breg št. 10—12. Dobi se tudi v trgovinah. To je najbolj priljubljen in najbolj razširjen slovenski ljudski koledar že od nekaj.

— **Vodnikova družba** je v glavnem dovršila ekspedicijo letošnjih knjig, ki članom izredno ugajajo. Naše postojanke so z malimi izjemami vse povečale število prijateljev Vodnikove družbe. Gg. poverjenike, ki se doslej še niso oglasili, obveščamo, da smo zanje knjige v lanski izmeri rezervirali, zato jih prosimo, naj nam nemudoma sporoče uspeh svojega dela. K sreči letošnja zaloga Vodnikovih knjig ni še do kraja izčrpana. Odbor je pri dolo-

čtvi naklade upošteval, da se bodo v decembru še trumoma javljali zamudniki. Kdor torej še želi Vodnikove knjige, naj se nemudoma javi pisarni Vodnikove družbe v Ljubljani, Knafljeva ul. 5. Celjani lahko še naroče Vodnikove knjige v podružnici »Jutra« v Celju, Kocenova ul. 2.

— **Dunajska vremenska napoved** za soboto 4. t. m.: Milo, oblačno, padavine. Po 2 ali 3 dneh po snegu najbrž mrzlo vreme.

Celje in okolica

c **Na poti k unitarizmu.** Celjani smo na praznik zedinjenja dne 1. decembra v večernih urah z zadoščanjem opazili, da sta zažareli električni luči poleg razpela na palači Ljudske posojilnice v Celju. Ta križ z lučicama je pritrjen na vrhu stavbe že več ko 7 let. Toda do sedaj sta luči goreli le ob cerkvenih praznikih (Veliki petek, Velika sobota, Sveti večer, Silvestrovo). Da sta letos prvič goreli tudi na dan zedinjenja, kaže, da so lastniki hiše, ki so med najpomembnejšimi predstavniki JRZ, svoje stališče napram državnemu in narodnemu edinstvu v zadnjem času spremenili, kar vsi Celjani toplo pozdravljamo. Gotovo pride sedaj na dnevni red prihodnje seje mestnega sveta tudi že davno napovedana resolucija za narodno edinstvo. Potem bomo Celjani še bolj veseli.

c **Sol. uprav. I. Zupančičeva** se poslavlja od šole. Preteklo soboto je bila v mestni osnovni šoli svojevrstna slovesnost. Učenke mestne dekleške šole so priredile s svojim učiteljstvom svoji upraviteljici ge. Ivanki Zupančičevi, ki odhaja v pokoj, prirčno slovo. Ne mogoče, da bi v kratkih vrstah našela vse njene vrline in sposobnosti, ki jih je brez pridržka in nesebično posvečala mladini, šoli in tovarištvu. Nihče ni odšel iskat praznih rok, ki je prišel k njej iskat pomoči in sveta. Sama neumorna in odlična delavka, je dosegla, da je bil zavod, ki ga je večje, zvesto in uspešno vodila petnajst let, velika, lepa, trdno povezana edinica. Vse delo se je vršilo mirno v tihi skupnosti, brez vsakega trenja na zunaj in znotraj. Koliko je pomenila nam tovarišicam, so ji povedale iskrene besede njene naslednice. Da so jo cenili tudi predstojniki, je potrtil g. sreski šolski nadzornik, ko ji je v laskavih besedah izrazil zahvalo in priznanje prosvetne uprave. In učenke? Njim je bila prava mati. Cutila je z njimi in one z njo. Kako so ob slovesu skrbno izbirale izraze, da ne ranijo že itak žalostnega srca: »Kaj ji povejmo, mamiči svoji, da ob slovesu ne bo le hudo ji? Da bi slovesa sploh ne čutila, da se v resnici ne bi poslovila?« In hvaležna srčeca so našla rešitev: »To ji povejmo: Kar ste nam dali, ste v rodovitno zemljo vsejali. Solncece Vaše je setev pojilo, solnce bo zlati sad obrodilo«. Ko se poslavljajš od šole, draga Ivanka, Te spremljajo naša hvaležna srca, želeč Ti še mnogo srečnih in zadovoljnih let za vse dobro in lepo, kar si nam dala. — Tovarišice.

c **Iz železniške službe.** Gosp. Janko Vranjek, šef postaje v Celju, je imenovan za višjega kontrolorja pri prometno-komercialnem oddelku ravnateljstva državnih železnic v Ljubljani. Z g. Vranjekom odhaja iz Celja zvest nacionalen mož ter vseskozi korekten in objektivni uradnik, ki uživa sloves odličnega strokovnjaka v železniških vprašanjih. Na novem službenem mestu mu želimo mnogo uspehov in zadovoljstva! Za višjega kontrolorja na celjski postaji je imenovan g. Peter Magajna, doslej v Kamniku.

c **Iz gimnazijske službe.** Na drž. realno gimnazijo v Celju je premeščen od Sv. Lenarta v Slov. goricah akademski slikar g. Albert Sirk, ki je že nastopil svoje novo službeno mesto. Gosp. Albert Sirk, ki je priznan naš slikar-umetnik in znan tudi Celjanom z raznih razstav, pomeni za zavod kakor tudi za Celje lepo pridobitev. Zelimo, da bi mu tudi naše mesto in okolica nudila dovolj snovi za njegovo umetniško udejstvovanje.

c **Zveza bančnih, zavarovalnih, trgovskih in industrijskih uradnikov** je priredila v četrtek zvečer v klubski sobi Celjskega doma dobro obiskan sestanek, na katerem smo pa pogrešali industrijsko uradništvo. Na sestanku je poročal predsednik podružnice Zveze g. Vrančič iz Ljubljane o uspehih akcije

Kakor kopel telo, tako osveži in očisti zobna pasta Chlorodont usta in zobe. Posebno po močnem kajenju, ali po delu v prašnem in suhem zraku imate občutek svežosti in čistoče, ki ga zapuša čiščenje ust z zobno pasto Chlorodont.

Domači proizvod.

Chlorodont

za uveljavljenje pragmatike zavarovalnega uradništva. Izvoljen je bil pripravljalni odbor, ki bo skušal v najkrajšem času osnovati tudi v Celju podružnico Zveze.

c **Miklavževa prireditel v Narodnem domu.** Kakor že lani, tako sta tudi letos celjski Cirilmetodovi podružnici naprosili sv. Miklavža, da pride v soboto 4. decembra ob treh popoldne v Narodni dom in obdari pridne naše otroke. Dramatično društvo je pripravilo lepo mladinsko igro, ki bo v veselje mladim in tudi starejšim. V soboto od devetih dopoldne se bodo prevzemala darila v mali dvorani Narodnega doma. Zaradi reda so sedeži v dvorani numerirani, predprodaja vstopnic pa je v knjigarni K. Goričarja vdove. Narodno občinstvo vabimo, da pride pozdravit sv. Miklavža in se poveselet z našo mladino, na katero tudi letos ni pozabila naša šolska in obrambna družba sv. Cirila in Metoda v Celju. Mladina na obmejnih šolah praznuje letos v veselju ta praznik, ki ga je njej pripravila CMD, naj bo tudi med nami v Celju prirčno pozdravljen in sprejet sv. Miklavž, ki sta ga povabili naši marljivi Cirilmetodovi podružnici.

c **Sokolsko Miklavževanje** bo priredila ritmična plesna šola Sokolskega društva Celja I za svoje člane in za članstvo Sokolskega društva Celja-matičice v nedeljo 5. t. m. ob 19. v Sokolskem domu v Gaberju.

c **Miklavževanje sokolske dece** bo priredilo Sokolsko društvo Celje I. v ponedeljek 6. t. m. ob 15. v telovadnici Sokolskega doma v Gaberju. Vabljeni tudi starši!

c **Za Miklavžev obisk na domu** se priporoča gasilska četa v Celju. Naročila naj se pošljejo gasilski četi.

c **Na ljudskem vseučilišču** v ponedeljek 6. t. m. ne bo predavanja.

c **V nedeljo bodo trgovine odprte.** Združenje trgovcev za mesto Celje sporoča, da bodo trgovine v Celju v nedeljo 5. t. m., na dan pred Miklavževim, odprte od 7.30 do 12.30.

c **Uradni dan Zbornice za TOI** za Celje in okolico bo v torek 7. t. m. od 8. do 12. v posvetovalnici Združenja trgovcev za mesto Celje.

c **Ukinitev toka.** Kranjske deželne elektrarne bodo v nedeljo 5. t. m. zaradi nujnih popravil ukinile dobavo toka od 8.15 do 10.

c **Sokolska akademija** se bo ponovila v nedeljo 12. t. m. ob 16.15 v celjskem gledališču. Zunanji obiskovalci imajo ugodne zveze z vlaki in avtobusi.

c **Vsako mora priznati,** da je Sokolova akademija 30. novembra v vsakem oziru zelo dobro uspela. To kaže na eni strani, da Sokolsko društvo napreduje, na drugi strani pa, da je zanimanje za njegove prireditve vedno večje. Ista stvar se nam obeta za Sokolov Silvestrov večer. Zanimanje je že sedaj prav živo, a Sokol se zaveda svoje dolžnosti in se bo zanimanju občinstva častno odzval. Poleg že javljenih točk sporeda lahko danes povemo, da bo nastopil učinkovit tamburaški pevski zbor iz Zagreba s karakterističnimi, izredno poskočnimi komadi. Kjerkoli je ta zbor do sedaj nastopil, povsod je završelo.

c **Zborovanje petih učiteljskih društev v Celju.** V soboto 4. t. m. ob pol 9. dopoldne se bo pričelo v mali dvorani Celjskega doma skupno zborovanje sreskih učiteljskih društev JUU Celje, Gornji grad, Laško, Šmarje in Soštanj. Na dnevnem redu je predavanje univ. prof. dr. Milana Vidmarja o temi »Med dvema dobama« in poročilo predsednika sekcije JUU Metoda Kumlja o aktualnih zadevah stanu, organizacije in šolstva. Zborovanja se bo udeležilo nad 400 učiteljev in učiteljic.

c **Sreski odbor Rdečega križa v Celju** je naklonil drž. dekleški narodni šoli v Celju znesek 750 din za ubožne učenke, da bodo dobivale v zimskem času ob poldnevih mleko in kruh v šoli. Solsko upraviteljstvo izreka sres-

kemu odboru RK toplo zahvalo za velikodušni dar.

c **Andrejev sejem v Celju** je v torek obiskalo izredno mnogo prodajalcev, kupcev pa je bilo razmeroma malo in tudi kupčija je bila le srednja.

c **Uradni dan Zbornice za TOI** za Celje in okolico bo v torek 7. t. m. od 8. do 12. dopoldne v posvetovalnici Združenja trgovcev za mesto Celje v Razlagovi ulici.

c **Ljubljanska opera** je vprizorila 26. novembra v polnem, a premalo zakurjenem celjskem gledališču Rossinijevo komično opero »Seviljski brivec«. Orkester je bil skrčen, a je pod vodstvom dirigenta g. Neffata kljub temu zvenel sočno in polno. Skoda samo, da je moral dirigent nadomestiti manjkajočo harfo s pianinom. Gdč. Alda Nolljeva (Rosina) se je kot koloraturka z zelo simpatičnim in temeljito šolanim glasom zelo lepo uveljavila, a je žal precej štedila s koloraturami. Basist g. Rus je s svojim bogatim glasovnim materialom in odlično igro navdušil vse vse občinstvo. Izvrstno pevsko in igralsko kreacijo je podal g. Janko. Močno je ugajal tudi g. Zupan, zasedba tenorske partije grofa Almavive pa ni dosegla kvalitete ostalih solistov.

c **Iz sodne službe.** Kazimir Modic, pristav sreskega sodišča v Celju, je po službeni potrebi premeščen k okrožnemu sodišču v Celju. Dr. Ivan Sketa, sodni pripravnik pri okrožnem sodišču v Celju, je imenovan za pristava v 8. položajni skupini in hkrati na lastno prošnjo premeščen k okrožnemu sodišču v Ljubljani.

c **Iz celjske statistike.** V novembru je obiskalo Celje 1020 tujcev (843 Jugoslovenov in 177 inozemcev) nasproti 1154 v letošnjem oktobru in 1042 v lanskem novembru. V preteklem mesecu je umrlo v Celju 39 oseb in sicer 14 v mestu in 25 v javni bolnici. Pri celjski borzi dela je bilo 1. t. m. v evidenci 275 brezposelnih (226 moških in 49 žensk) nasproti 310 (236 moških in 74 ženskam) dne 20. novembra. Delo dobi 15 rudarjev, po 2 mizarja in čevljarja, 3 kuharice ter po 1 služkinja in kmečka dekla.

c **Odlikovanje.** Martin Proselc, jetniški paznik v Celju, je odlikovan s srebrno kolajno za državljanske zasluge. Cestitamo!

c **Zetev smrti.** V celjski bolnici so umrli: v petek 20-letni Ivan Skorjanc, óninar brez posla in stalnega bivališča, v nedeljo 67-letna mati delavke Marija Fajmotova iz Lokovice pri Soštanju in 16-letna hčerka kočarice Pavla Gajškova iz Turja pri Hrastniku, v sredo 16-letna Ksenija Orlova, hčerka kamnoseškega mojstra g. Antona Orla v Celju, in 14-letna hčerka trgovskega sluga Marija Klančnikova iz Celja, v četrtek pa 67-letni kočar Ivan Weber z Ostržnega. V Prešernovi ulici 22 je umrla v četrtek 81-letna perica Neža Cokanova. N. p. v m.!

c **Društvo »Soča«** v Celju poziva svoje članstvo, da se udeleži pogreba prerano umrle Ksenije Orlove, ki bo v soboto ob 15. izpred mrtvašnice na mestnem pokopališču.

Sveti Miklavž bo gotovo tudi letos presenetil svoje malčke z različnimi šolskimi potrebščinami, izbranimi v knjigarni in veletrgovini papirja Karl Goričar vd., Celje, Kralja Petra c. 7-9. Pa tudi glede daril odraslim ne bo prišel v zadrego, kajti med bogato izbiro raznih knjig, albumov, nalivnih peres, pisalnih garnitur itd. bo gotovo našel primerno.

c **Nočno lekarniško službo** ima od 4. do 10. t. m. kr. dvorna lekarna »Pri Mariji pomagaj«.

c **Gasilska četa Celje.** Od 5. do 11. t. m. ima službo I. vod, inspekcijo namestnik poveljnika g. Berna.

c **Kino Dom.** Danes »Patriot«. Od 4. do 6. t. m. »Samostanski lovec«.

Gospodarstvo

Kaj naše davkoplačevalce pri novem državnem proračunu najbolj zanima

Državni proračun za l. 1938-39, ki je že predložen naši Narodni skupščini je napram letošnjemu proračunu višji za znesek 1.270.000.000 din. Gospod finančni minister je ob predložitvi novega proračuna izjavil, da v pokritje za gornjo vsoto zvišanega državnega proračuna ne bodo uvedeni nikaki novi davki. Za kritje zadoščajo dosedanje davščine, ker se je donos davščin že v pretečenem proračunskem letu zaradi splošnega poboljšanja blagostanja izdatno povečal, in se v bodočem proračunskem letu pričakuje tako povišanje dosedanjih davščin, da bo z njihovim donosom krit tudi novi, za gori navedeno vsoto povišani državni proračun.

Gospod finančni minister je glede presoje splošnega gospodarskega stanja optimist; velika večina davkoplačevalcev v Sloveniji žal nima občutka, da se je njih blagostanje izboljšalo. Vemo in sami čutimo to na svojih žepih, da je bilo davčno breme v preteklem državnem proračunskem letu za nas zaradi vedno novih in poostrenih prepisov in najrigoroznjše načina izterjevanja davkov izdatno povišano.

Zelo bi nas davkoplačevalce v Sloveniji zanimalo, kako se porazdeli donos davkov na posamezne pokrajine v Jugoslaviji, zanima nas tudi to, v kateri banovini je nastopilo tako splošno poboljšanje blagostanja, da bo dalo v bodočem proračunskem letu tako velik višek na dosedanjih davkih. Pri tem se ne sme pozabiti, da se skoraj na vse državne davke pobirajo razne avtonomne doklade, ki po našem naziranju dosega v vsej državi — če so druge banovine obdarjene vsaj v prilično enaki izmeri z avtonomnimi dokladi kakor naša — vsaj 100% državnih davkov. Če to izrazimo v številkah, bo torej naše celokupno gospodarstvo vsled povišanja državnega proračuna v enem letu moralo oddati na vseh dajatvah okrog 2.500.000.000 din. To je tako ogromna vsota, da jo bo naše narodno gospodarstvo zlasti v krajih, kakor so naši, kjer izboljšanje blagostanja ni nastopilo, težko preneslo.

Glas iz gostilničarskih krogov

Pri nas se je že pred leti uveljavila praksa, prenešana k nam iz naših južnih krajev. To je zadeva nakupa alkoholnih pijač, tako vina kakor tudi žganja in podobnih izdelkov, brez dokumentov. Na ta način je prodal veliko večino svojega izdelka naš kmet — žganjekuha je prosta — prodajali so na ta način svoje izdelke tudi veleproducenti iz krajev preko Sotle. Mali kakor tudi veliki producent je znal najti pota, po katerih je oddajal svoje blago brez potrebnih trošarinskih dokumentov preprodajalcu, gostilničarju ali malemu trgovcu. Razumljivo je, da se je tako blago prodajalo konzumentu po izredno nizkih cenah in je preprodajalec pri tem kljub temu še lepo zaslužil. Vsled tega je pa nastal tak položaj, da veleprodajalec alkoholnih pijač skoraj ni mogel več prodati blaga s trošarinskimi dokumenti, ker za tako blago vsled visokih trošarin skoraj ni bilo več kupecev. Kupec - gostilničar ali mali trgovec pa iz istih vzrokov ni mogel prodati zatrošarinjenega blaga konzumentom, ker je bila konkurenca nezatrošarinjenega blaga prevelika.

Praksa je pokazala, da z nobeno kontrolo ni mogoče preprečiti, da ne bi prišlo v promet blago brez trošarinskih dokumentov, na podlagi katerih se potem plačajo razne trošarine in doklade. Ker je, kakor že gori navedeno, žganjekuha prosta, si nikakor ne moremo predstavljati, da bi bil zakonodajalec že takrat, ko se je dovolila kmetu prosta žganjekuha, ne vedel, da se bo prodajalo tudi tako blago, od katerega se trošarina ne bo plačevala. Vsaj je v današnjih težkih časih za marsikaterega kmeta izkupiček za prodanih par litrov žganja edini vir, s katerim si more kupiti svoje najnujnejše potrebne vsakdanje stvari.

Težje bi bilo zagovarjati velike producente iz južnih krajev, ki spravljajo po raznih potih v promet svoje izdelke

brez dokumentov. Tak posej pa mora biti izredno donosen, če si predočimo, da znašajo razne dajatve, n. pr. na špirit, večkratno temeljno ceno tega produkta.

Na vsak način je zadeva taka, da je neobhodno potrebno primerno revidirati sedaj veljavni trošarinski zakon, napram našim malim ljudem, gostilničarjem in preprodajalcem pa v konkretnih primerih postopati z vso obzirnostjo. Oni so žrtev razmer, ki jih niso sami zakrivali.

— **Nezdrav pojav na denarnem trgu.** Narodna banka v Beogradu objavlja v svojem zadnjem izkazu, da je pri nas še vedno velika obilica denarja. Denar leži in to v največji meri neploden in neizrabljen v državnih denarnih zavodih, Poštni hranilnici, Državni hipotekarni banki in Narodni banki. Denar, ki je naložen v državnih denarnih zavodih, je pa za naše gospodarstvo, zlasti za našega malega človeka nedosegljiv. Tako doživljamo položaj, da imamo na eni strani preobilico neplodnega denarja, na drugi strani pa nešteto naših malih gospodarskih edinic, ki zaradi pomanjkanja denarja ne morejo razviti svojega delovanja tako, da bi svojim lastnikom nudile vsaj skromno eksistenco, državi pa bile vir stalnih davčnih dohodkov. Denar, ki je za poslovanje našega gospodarstva potreben, morejo nuditi gospodarstvu samo domači denarni zavodi. V interesu našega celokupnega gospodarstva je torej, da se naši domači denarni zavodi osposobijo, da bodo v čim največji meri zmožni dajati našemu gospodarstvu na razpolago potrebne kredite. To se doseže v največji meri s tem, da se denar, kakor nekada, vloga pri domačih denarnih zavodih.

— **Pravilnik o uporabi 3-odstotnih obveznic, izdanih po določilih uredbe o likvidaciji kmečkih dolgov.** Finančni minister je na podlagi določil uredbe o likvidaciji kmečkih dolgov izdal pravilnik, ki določa, na kak način se 3-odstotne obveznice, izdane po določilih uredbe o likvidaciji kmečkih dolgov, uporabijo za izplačilo vlog vložnikov zavodov, ki so pod zaščito. Vložniki pri teh zavodih lahko zahtevajo, niso pa nikakor k temu prisiljeni, da se njih vloge izplačajo v gori navedenih obveznicah. Vložniki morajo sprejeti obveznice v njih imenskemu znesku, cena teh obveznic pa bo vsekakor dosti nižja nego njih imenski znesek. Za zavode, ki niso pod zaščito — in teh je večina v našem celjskem okrožju — navedena določba ne velja. Vloge pri teh zavodih se izplačujejo samo v gotovini in velika večina teh zavodov je, kakor nam je

znano, začela povsem normalno poslovati. Ti zavodi izplačujejo na zahtevo vložnikov potrebne zneske, na drugi strani pa zopet vlagajo nove vloge. V domače denarne zavode vloženi denar prinaša koristi vsemu našemu gospodarstvu.

— **Pred podražitvijo življenjskih potrebščin.** Z 21. novembrom je bila vrednost zlatega dinarja pri pobiranju carine zvišana od 12 na 13 papirnatih dinarjev. S tem povišanjem carine se podraži uvozno blago za 8.33%. Pred dvema letoma je znašala vrednost zlatega dinarja 11 papirnatih dinarjev in to že od 16. julija 1925. Sedanje povišanje vrednosti zlatega dinarja ne more biti v zvezi z zmanjšanjem vrednosti papirnatega dinarja, pač pa je v zvezi s povišanjem bodočega državnega proračuna za 1 milijardo 270 milijonov din. Ta povišek v državnem proračunu bodo torej plačevali konzumenti.

— **Usposobljenost obrtnikov za trgovske stroke.** Ministrstvo za trgovino in industrijo je bilo opozorjeno, da dopuščajo podrejene oblasti pri uporabi odstavka 4, § 19. obrtnega zakona izvrševanje trgovinskega obrta vsaki osebi, ki je dokazala, da je tri leta izvrševala kako rokodelsko obrt, odnosno da sprejemajo tako osebo kot poslovodjo za trgovinski obrt neglede na okolnost, ali taka oseba stvarno izvršuje rokodelski obrt v času, ko se prijavi trgovinski obrt. Tak postopek ni v skladu niti z duhom niti z besedilom zakona, ker priznava zakon usposobljenost obrtnika za izvrševanje trgovinskega obrta samo, kadar sam dejansko izvršuje rokodelski obrt. Zaradi tega predpisuje na osnovi § 460. o. z. in svrhu pravilne uporabe zakona: 1/. Usposobljenost za izvrševanje trgovinskega obrta v smislu odstavka 4. § 19. o. z. se sme priznati samo osebam, ki so kako rokodelsko obrt izvrševale tri leta in jo dejansko izvršujejo tudi v trenutku, ko predložijo pristojni oblasti prijavo za izvrševanje trgovinskega obrta. Vsaki osebi, ki ne dokaže dejanskega izvrševanja obrta v trenutku prijave, se mora taka prijava odbiti. 2/. Prav tako se ne more v smislu odst. 4. § 19. priznati tudi usposobljenost poslovodje za izvrševanje trgovinskega obrta v primeru, ko se za poslovodjo prijavi oseba, ki je tri leta izvrševala rokodelski obrt, a stvarno rokodelskega obrta ne izvršuje. V kolikor pa tako obrt izvršuje, se mora v vsakem konkretnem primeru ugotoviti, ali ni prijava takega poslovodje v nasprotju s 1. točko 1. odstavka § 399. o. z. Če oblast ugotovi, da je dano kako izigravanje zakona, mora prijavo poslovodje odbiti.

Iz naših krajev

Štore

Š Sokolski oder. V soboto 27. in v nedeljo 28. novembra smo videli na sokolskem odru v Štorah igro, ki prekaša vse dosedanje v letošnji sezoni in ki nam je dala ponoven dokaz, da je štorski sokolski oder med najboljšimi diletantskimi odri. Tako je bila sodba občinstva, ko je zapuščalo po obeh predstavah Sokolski dom, ki ga je napolnilo obakrat do zadnjega kotička. Glavni vzrok tako odličnega uspeha je gotovo pravilna zasedba vlog, ki je pri »Svojejavčku« majhna, tako da so sodelovale samo najodličnejše moči: Cokanova, Jančičeva, Kojnik, Štaut, K. Jug in Š. Jug. Pri obeh predstavah sta briljirala Jože (Kojnik) in Cila (Jančičeva). Tip Jožeta je gotovo ena najboljših kreacij br. Kojnika. Kojniku enakovredna je bila s. Jančičeva (dekla Cila). Ustvarila je izvrsten tip korajžnega kmečkega dekleta, ki se v svoji preprosti naivnosti rado postavi s svojo močjo in oblastjo. Publika se ji je nasmejala do solz. S. Cokanova nas je v naslovni (vlogi Polonca-Svojejavček) s svojo živo, prepričevalno igro osvojila. S. Cokanova je pokazala, da odlično obvlada tudi težke vloge in da je doma v dramu kakor tudi v spevoigrah. Br. K. Jug v vlogi Toneta je bil tipičen planinec. Njegova igra je bila tako temperamentna in petje tako, da lahko upravičeno rečemo, da ima poleg ostalih največ zaslug za lepi uspeh uprizoritve. Režiser br. Štaut v

vlogi Kohna je bil v maski in izgovorjavi zelo dober. Publika ga je nagradila z obilnimi aplavzi. Br. Š. Jug (Potokar) je pokazal, da je odrski talent. V soboto je bil v maski malo slabši. Igra je potekla gladko, v soboto sicer nekoliko manj živahno, tempo je bil posebno v nedeljo dober. Scenerija je bilo zelo lepa, tudi godba in šminkanje zaslužita vse priznanje. Pri obeh predstavah smo opazili precej zunanjih gostov. V nedeljo so nas posetili bratje in sestre iz Šmarja, ki tudi pripravljajo isto igro. Vse to kaže, da je štorski sokolski oder že zaslovel. Da bi ostal na tej višini! — Z. R.

Št. Jurij ob j. ž.

Št Proslavo zedinjenja je priredila tukajšnja šola 1. decembra v šolski telovadnici z zelo pestrim sporedom. Poleg domačih učencev in učenk so prišli k proslavi vsi gojenci kmetijske šole in zelo mnogo drugega občinstva, ki je nagradilo lepa izvajanja s svojim priznanjem.

Št Rojstno hišo bratov Ipavčev je pretekli teden kupil g. Herbert Kartin, sreski načelnik v Šmarju pri Jelšah.

Št Sokolsko društvo bo priredilo v proslavo zedinjenja na praznik 8. t. m. ob 15³⁰ v šolski telovadnici telovadno akademijo s sodelovanjem sokolskega salonskega orkestra. Nastopili bodo vsi oddelki.

Št O ugrabljenem šolarju Mišku Kuštrinu se še ne ve, kje je sedaj. Ugo-

Oglas reg. S. br. 3/36 dne 19. II. 1938

tovljeno je, da je gospod, ki ga je nesel v avto, g. Stopar, ki je svojčas sodeloval pri mariborskem gledališču, in da je bila v avtomobilu dečkova mati. Tudi sofer je že znan. Zadevo ima v rokah državno tožilstvo. Zaradi svoje odkritosrčnosti in vedrega značaja je bil Miško pri vseh priljubljen. Posebno ga še pogrešajo njegovi tovariši.

Št Direkten vlak iz Rogatca v Celje in obratno, ki bi naj vozil iz Celja prilično ob 13, bi se naj uvedel. Šentjurčani pozdravljajo ta načrt in si iskreno želijo, da bi se čimprej uresničil. Saj bi 50 potujočih dijakov prišlo popoldne v zimskem času še za dneva domov in bi se lažje učili. Močno ustrezeno pa bi bilo tudi drugemu prebivalstvu, ki ima v celjskih uradih posla preko desete ure, ko odide sedanji vlak. Ti čakajo do 1/2 4. popoldne, ker je pač avtobus v sedanjih prilikah predrag. Upamo, da se bodo za stvar zavzeli vsi, ki so za to poklicani.

II. natakarski ples

1. januarja 1938

v vseh prostorih Narodnega doma v Celju pod pokroviteljstvom kavarnarja g. Ignaca Lebiča

Vojnik

v Sokolska akademija in proslava narodnega zedinjenja. Če bo kdaj ostal kakšen praznik globoko zapisan v naših srcih, bo to prav gotovo letošnji praznik narodnega zedinjenja, ki ga je tako krasno proslavilo Sokolsko društvo Vojnik. Ze zahvalne službe božje ob osmih zjutraj se je udeležila velika večina sokolskih pripadnikov v kroju in v civilni obleki z znakom. Se lepše je pa bilo zvečer, ko je društvo proslavilo ta praznik s slavnostno sejo in telovadno akademijo članskih oddelkov v telovadnici, ki je bila zelo okusno okrašena, kakor še nobeno leto. Poleg vsega članstva je bilo navzočih tudi mnogo drugih prijateljev sokolstva. Br. starešina Ivan Gorečan je pozdravil vse brate in sestre, nakar so telovadni oddelki ob petju državne himne pozdravili državno zastavo. Pri slavnostni seji je brat starosta v prvi vrsti izrekel pozdrav starešini SKJ Nj. Vel. kralju Petru II. in prečital sokolsko poslanico za 1. december. Članstvo je navdušeno vzklikalo našemu vladarju, kraljevskemu domu in domovini. Nato je bila zaobljuba novih članov. Sledila je akademija. Ob tej priliki je br. starosta razdelil telovadcem, ki so se udeležili letošnjih župnih tekem, diplome in se jim je zahvalil za lepe uspehe, ki so jih dosegli na tekmah. Saj so društvu priborili nič manj kot 10 diplom. Preveč bi bilo, če bi opisovali vsako telovadno točko posebej. Lahko rečemo samo to, da so telovadci in telovadke v svoji akademiji vložili ves svoj trud, ki je tudi rodil zaželjene uspehe. Vse vaje so bile lepo povezane in z redko lepoto izvajane. Ob zaključku se je br. starešina prisrčno zahvalil vsem in izrazil željo, da bi vsi prisotni tudi v bodoče tako iskreno pojmovali pomen tega praznika za sokolstvo. Pozval je vse, naj bodo vztrajno na delu, da bomo drugo leto ta dan praznovali v svojem domu pod svojo streho.

Nova cerkev

n Z Abrahamom se je srečal naš šolski upravitelj g. Rudolf Zupanek. Jubilantu je tekla zibelka v Grižah. Njegov oče je bil šolski upravitelj v Grižah in pozneje šolski nadzornik za celjski okraj. Nova cerkev je bila prvo službeno mesto g. Rudolfa Zupaneka, v katerem je ljudstvo takoj spoznalo učitelja, ki razume kmeta. Takoj ob izbruhu svetovne vojne je moral na fronto. Prišel je v vojno ujetništvo, in katerega se je vrnil šele leta 1921. Obenem s 50-letnico svojega rojstva praznuje tudi 30-letnico delovanja v Novi cerkvi. Za svoje zasluge je bil

pred kratkim izvoljen za častnega občana Nove cerkve. Odličnemu šolniku in nacionalnemu borcu iskreno čestitamo k dvojnemu jubileju in mu kličemo: Se na mnoga leta!

n Regulacija Hudinje. Našo Hudinjo reguliramo, regulirajo pa se tudi člani vodne zadruge in se sestajajo k dolgim sejam in razpravam. V nedeljo so se zbrali vročekrvni člani zadruge v občinskem uradu. Mimoidoči pasanti so ugotovili, da ima občina radio, ki pravkar prenaša borbe z japonsko-kitajske fronte.

Žalec

Sestanek OJNS v Žalcu

V nedeljo je bil v kolodvorski restavraciji tov. Štefana Zagodeta v Žalcu dobro obiskan sestanek krajevne omladinske organizacije JNS za Žalec in okolico. Sestanka se je udeležilo okrog 50 članov žalske OJNS. Članski sestanek je otvoril ob 14. predsednik tov. Karl Strahovnik ml. ter pozdravil zastopnika sreske OJNS tov. Hlačarja in Lubeja iz Celja. Na to je v jedrnatih besedah orisal pomen in delo organizacije ter pozval navzoče, da počaste spomin Viteškega kralja Aleksandra, čigar visoke ideje izvršuje organizacija, s trikratnim vzklikom »Slava«, izrazil je vdanost in zvestobo Nj. Vel. kralju Petru II. s ter spoštovanje in vdanost predsedniku JNS Petru Živkoviču. Nato je podal poročilo o ustanovnem zboru OJNS, ki je bil 23. oktobra pri tov. Rudolfu Lorberju v Žalcu in katerega so se udeležili narodni poslanec g. Ivan Prekoršek, tainik banovinske organizacije tov. Uršič ter mnogoštevilni starejši člani JNS iz Žalca in okolice. Tov. predsednik je nadalje poročal, da se je sreske in banovinske organizacije OJNS, o kateri je že poročal na odborovi seji.

Tajniško poročilo je podal tov. Martin Šketa ml. in prečital zapisnik ustanovnega zbora. Tajniku sreske organizacije OJNS tov. Hlačar iz Celja je sporočil žalski omladinem pozdrave narodnega poslanca g. Ivana Prekorška. Poudaril je, da je žalska organizacija OJNS ena najgibljivejših, nato pa je podal v izčrpnem in zanimivem govoru poročilo o zunanem in notranjem političnem položaju. Za svoja izvajanja, v katerih je nanizal vrsto zanimivih notranjepolitičnih dogodkov, je žel splošno odobravanje.

Med slučajnostmi je poročal tov. predsednik, da se bo 5. t. m. v Celju seja sreske organizacije OJNS, na kateri bodo izdani znaki in legitimacije, ki stanejo za vsakega člana 5 din, in obvestil navzoče tovariše, da pripravlja žalska omladinska organizacija JNS igrokaz. To prireditev bo posetila po zahtevi tov. Hlačarja tudi tovariška celjska organizacija v obilnem številu, da tako moralno in materialno podpre žalske omladince. »Končno je opozoril tov. predsednik navzoče tovariše, da znaša članarina samo 1 dinar mesečno, ter jih pozval k rednemu in točnemu plačevanju tega malenkostnega prispevka, ki je organizaciji nujno potreben za kritje tekočih izdatkov.

Ob 16. je tov. predsednik zaključil lepo uspeli sestanek s pozivom tovarišem, naj vztrajajo v delu za narod in v borbi za vzvišeno nacionalno idejo. Ob zaključku so zapeli omladinci himno »Hej Slovani«.

ž Proslava praznika zedinjenja. Proslava praznika zedinjenja je bila tudi letos nad vse sijajna. Pričela se je s službo božjo v župni cerkvi, pri kateri je ubrano pel zbor učencev in učenk žalske meščanske šole pod vodstvom g. Kodriča. Po službi božji je bila šolska proslava ljudske in meščanske šole z deklamacijami in pevskimi točkami šolske dece. Popoldne je bila v nabito polni Roblekovi dvorani telovadna akademija žalskega Sokola. Nastopili so moška in ženska deca ter članice in člani z lepimi in eksaktnimi vajami in želi obilo navdušenega priznanja. Posebno priznanje za telovadni uspeh gre br. vaditeljema Mirku Gorišku in Vilku Nastranu ter sestram vaditeljicam Eliški Petričkovi. Mari Pilihovi in Irmi Kopušarjevi. Telovadna akademija, ki je bila zaključena z lepo alegorično sliko, je podala nov dokaz vztrajnega in intenzivnega dela žalskega Sokola.

ž Marija Privošnikova †. V ponedeljek je umrla v Žalcu bivša posestnica ga. Marija Privošnikova v starosti 71 let. Pokojnica je bila blagega srca in skrbna gospodinja. Bodi ji ohranjen trajen spomin, svojcem naše iskreno sožalje!

ž Miklavžev večer žalskega Sokola. Sokolsko društvo v Žalcu bo priredilo v torek 7. t. m. ob 20.30 Miklavžev večer v Roblekovi dvorani. Za razvedrilo in dobro voljo bo skrbel izvrsten Alotria jazz. Cenj. občinstvo opozarjamo, da se oddajajo darila, ki jih bo delil Miklavž, v Roblekovi gostilni pri ge. Pravičevi. Posebna atrakcija letošnjega Miklavževega večera bo »Miklavžev sejem«, zato opozarjamo na to lepo prireditev že sedaj vse brate in sestre ter žalsko in okoliško občinstvo, ki s simpatijami spremlja delo žalskega sokolskega društva. Zdravo!

Št. Peter v S. d.

št Praznik zedinjenja je proslavil šentpeterski Sokol v Sokolskem domu po službi božji, katere se je udeležilo članstvo v samostojni povorki. Na 100 pripadnikov sokolske ideje se je zbralo v domu, da prisostvuje slavnostni seji in krepko manifestira svojo ljubezen do kralja in domovine. Poleg drugih točk obsežnega sporeda je žel »Savinjski zvon« splošno odobravanje. Z globoko pieteto se je članstvo spominjalo blagopokojnega kralja Zedinitelja in burno vzklikalo prvemu starešini Nj. Vel. kralju Petru II.

št. Miklavž se bo oglašil in obdaril deco v Sokolskem domu v nedeljo 5. t. m. ob 15.30. Vstopnine ni! Pridite!

št Sokolski oder. Priprave za otvoritev odra so v polnem teku. Oder bo opremljen z zavesami in bo v tem pogledu menda prvi v Savinjski dolini. Urejen bo kar najbolj praktično in se bodo lahko največje spremembe ustvarjale v nekaj minutah. Se malo in odprla se bodo vrata Talije.

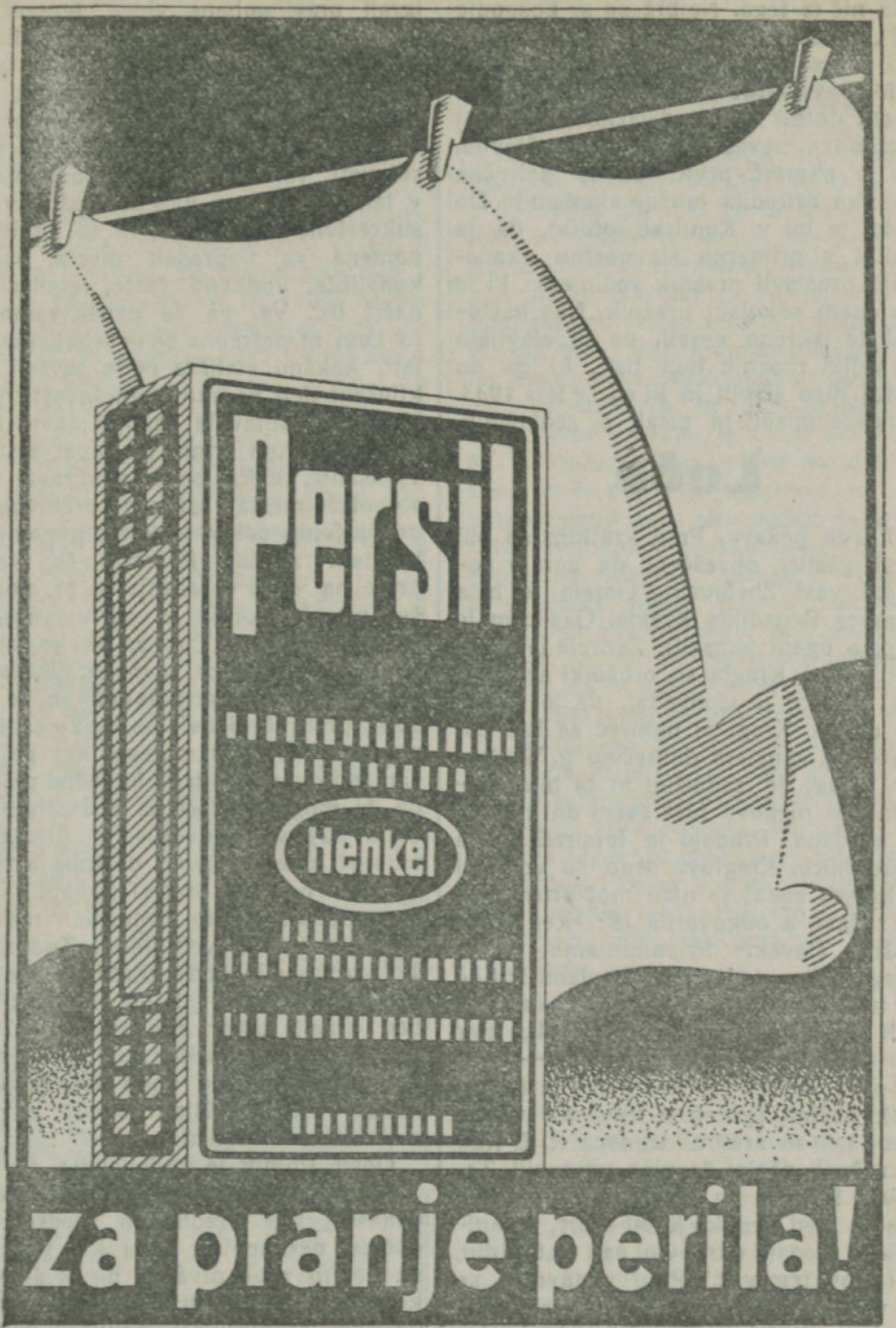
št »Vesela božja pot«, Rossegerjevo delo v 13 slikah, bo prva predstava v letos dograjenem Sokolskem domu. Igralci pod vodstvom režiserja br. Kuharja bodo storili vse, da se bo »procesija srečno končala«.

Št. Pavel p. P.

p Praznik zedinjenja so tukajšnja društva proslavila letos na prav viden in slovesen način. Ob 8. zjutraj je bila služba božja, nato pa v Zadržnem domu skupna proslava vseh društev in organizacije. Sodelovali so Sokol in gasilske čete z zastavami, zastopniki Obrtnega društva, Društva kmetijskih fantov in deklet, podružnice CMD, Sadržarskega društva itd. Proslave se je udeležila tudi gasilska godba in šolska mladina, v prav častnem številu pa tudi ostala javnost. V globoko zasnovanem govoru je navzočim orisal pomen 1. decembra domači župnik g. Sagaraj, šolska mladina pa je zapela državno himno. Po tej skupni proslavi je imel še Sokol svojo vsakoletno interno proslavo z zaobljubo novega članstva.

Vransko

vr Akademija sokolskega društva v proslavo praznika zedinjenja je 28. novembra nad vse pričakovanje lepo uspela. Privabila je, kakor tudi ostala leta, številno občinstvo, ki je z zanimanjem sledilo izbranemu, pestremu in mnogo nad povprečno višino težečemu sporedu. Škoda le, da primitivna in pomanjkljiva ureditev odra ne dopušča uporabe raznih tehničnih efektov, ki bi v mnogočem zabrisali tisto le preveč občuteno — provincialnost. — Uvodoma k proslavi je »Vranska godba« najprej zaigrala sokolsko koračnico. Br. starosta dr. Gračner je pozdravil vse navzoče, br. prosveter dr. Šerko pa je z njemu lastnim darom govoril o zgodovini in pomenu našega največjega praznika. Državna himna je zaključila prvi del sporeda. Vse telovadne točke v naslednjem delu so pokazale sad smiselnega vežbanja. Največje navdušenje in priznanje so žele »Punčke« 4—5 letnih deklic, ki so morale svoje ljubko otroško rajanje ponoviti. Nič manj nismo občudovali strumnega nastopa moške dece in tehnično zamotanih vaj ženske dece z žogicami. Ženski naraščaj je izvajal simbolično vajo »Prebujenje cveta«. Vse tekmovalke so bile kos težkim

baletnim gibom, s katerimi so nam prikazale rojstvo, življenje in smrt cvetice. Brez dvoma so naš najspodobnejši telovadni oddelek, ki jemlje svojo nalogo kar najresneje. Članice in člani v svojih pestrih kostumih, prve v »Plesu Turkinj«, drugi v »Zboru der- višev«, so nam pokazali, da je tehnični odbor tudi tokrat pravilno izbral in da ni smatrati nastopa na prostem ali v dvorani kot eno in isto. Obe vaji, ki sta sami na sebi umetnini, sta bili podani s pravilnim razumevanjem. Med telovadnimi točkami sta nastopila tudi orkester »Vranske Vile« in »Vranska godba«. O obeh bi bilo treba obširneje govoriti, vendar upamo da bomo to lahko storili drugič, ob priliki samostojnega koncerta. Zelo mnogo sposobnosti, požrtvovalnosti, ambicije in idealizma je v teh vranskih »muzikan- tih«, ki skokoma napredujejo, tako da smo jih ta večer slišali dovršeno izva- jati tudi težje skladbe (Suppee: Pikova dama, Offenbach: Orfej v podzemlju itd.). Škoda le, da v trgu nimamo pravih I. violin, tako da smo navezani na sodelovanje učiteljev in učiteljic iz bližnje in daljne okolice. Pa tudi tukaj je zmagal idealizem nekaterih vranskih dam, ki z besedo in dejanjem nesebično podpirajo stremljenje po višji umetnosti. Večer nam je pokazal, da imamo na Vranskem sposobnih ljudi in številno publiko, nimamo pa primerne dvorane za prireditev takega stila, kakor je bila proslava zedinjenja. Kot solist je nastopil br. R. Kosmač. Občuteno je zapel s svojim mehkim liričnim baritonem ob spremljevanju orkestra Prejčevu »Vu plavem trnaci«. Telovadne točke so naštudirali s. Španova ter br. Stravs, Golob in Skok. Pri klavirju je spremljala s. I. Osetova, orkester in godbo pa je vodil br. Skok. Dne 1. m. je bila v telovadnici šolska proslava, pri kateri so se ponovile posamezne, že neštete telovadne točke. Dvorana je bila nabito polna. Sokolsko društvo je prisostvovalo službi božji. Pred službo božjo in po njej je bil obhod po trgu, pri katerem je igrala »Vranska godba«.

Konjice

k Svečano akademijo v proslavo praznika zedinjenja je priredilo tukajšnje Sokolsko društvo v torek zvečer v telovadnici deške šole. Precej velika dvorana je bila do zadnjega kotička

napolnjena. Razveseljivo je, da je obiskalo to proslavo mnogo delavskega in kmečkega naroda. Proslava je v vsakem oziru sijajno uspela. Starosta br. dr. Sbrizaj je v izbranih besedah očrtal pomen tega našega največjega praznika. Z veseljem je poudaril, da se vrste Sokola množijo. Vse kar je po pravici sokolsko, se je sedaj strnilo, plevel pa je odpadel. Po govoru br. dr. Sbrizaja so nastopali vsi oddelki Sokola v raznih točkah. Občinstvo je vse oddelke nagradilo z burnim aplavzom. Ljubka deca, naraščaj, članice in člani so lahko ponosni na ta uspeh. Naš načelnik kakor tudi načelnica ter vsi bratje in sestre, ki so si dali res mnogo truda, so lahko z uspehom zadovoljni. Njim, vsem sokolskim oddelkom kakor tudi našemu sokolskemu salonskemu orkestru čestitamo k izrednemu uspehu.

k Pred kratkim je bil obsojen na sreskem sodišču trgovec in predsednik združenja trgovcev v Konjicah Martin Žumer (Summer) na 7 dni zapora in 150 din globe pogojno za dobo 1 leta, ker je na letošnjem občnem zboru združenja trgovcev v katoliškem domu v Konjicah klevetal poslovodjo kmetijske družbe g. Cirila Žagarja.

k Ravnatelj kmečke hranilnice Lojze Kuk (ki je pred leti odslužil 8 mesecev zaradi nerednosti v poslovanju v tej hranilnici) je bil pred meseci postavljen za tajnika sreske hranilnice v Konjicah. Sedaj je pa to mesto moral zapustiti, čeprav so se gospod, ki so ga postavili na to mesto, precej upirali. Zakon je zakon. Na tako mesto spada človek, ki ima primerno kvalifikacijo. Kuk je namreč izučen mizarški pomočnik. On je brat tistega Kuka, ki je lani težko ranil g. Cirila Žagarja in bil zaradi tega obsojen na 2 in pol meseca robije. Čudimo se, da ta gospod še do danes ni šel odslužit kazni. Nacionalisti, ki so bili od upravnega oblastva obsojeni zaradi političnih prestopkov, so pa morali kar na telefonsko odredbo višje oblasti nastopiti kazni.

k Na predvečer narodnega praznika je bila baklada po konjiških ulicah. Organizacija JRZ je pozvala tukajšnje gasilsko četo, da se udeleži baklade in slavnostne akademije v katoliškem domu, ter je opozorila četo, naj nikar ne pozabi prinesiti bakel s seboj. Po vsem trgu kakor tudi po okolici so delali precejšnje reklamo za to baklado — na vse zadnje pa ni

bilo nič iz tega. Najbrž so se gospodje od JRZ bali blamaže pa so raje odložili baklado na drug datum.

k Slavnostne akademije v Katoliškem domu se je udeležilo tudi nekaj »tržanov«, seveda prav malo število. To je namreč prvič, da je politična stranka priredila takšno akademijo. Do sedaj je bil v Konjicah običaj, da je Sokol s primerno slavnostno akademijo proslavil praznik zedinjenja, ki je ob enem sokolski praznik. Nas nacionaliste iskreno veseli, da proslavljajo ta veliki praznik tudi tisti, ki ga do sedaj niso slavili in ki so še leta 1933. drugače mislili in pisali o zedinjenju.

Loče

I Dva požara. Pred kratkim so bili naši gasilci obveščeni da gori v sosedni vasi Zbelovem. Gorela je hiša trgovca Benedikta Kragla. Gasilcem je uspelo ogenj pogasiti. Zgorela je samo del strehe. Kragla so orožniki aretirali. Na sodišču je izpovedal, da je zažgal iz obupa. Kragl je namreč že lani dal trgovino v najem domačinu g. Wallandu. Kragl je zadolžen in bi bila morala biti njegova hiša osem dni pozneje prodana. Prodajo je forsirala loška posojilnica. Kraglovo ženo so vprašali nekateri, zakaj je njen mož priznal, da je zažgal, a odgovorila je: »Ker je on pošten človek.« Pripominjamo, da je Kragl dober prijatelj g. kaplana iz Loč in tudi član JRZ. Do požara smo videli g. Kragla dnevno pri maši, kjer je prejemal svete zakramente. — Drugi požar je bil pri Sv. Jerneju, tudi v loški občini. Zgorela je trgovska stavba. Tudi tam so aretirali trgovca R. Z. Kdo je zažgal, doslej še niso ugotovili. Trgovca R. Z. je na prostem. On trdi, da mu je med tem, ko je bil zaprt, zmanjkalo iz predala v trgovini nad 10.000 din.

I Nov trgovec. Pred nedavnim se je vselil v hišo ge. Krausdorferjeve trgovca g. Kačičnik, ki je že več let trgoval v Flekovi trgovini. Večina Ločanov je prav zadovoljna, ker imamo sedaj v Ločah dobrega in solidnega trgovca.

Slovenjgradec

Razburljiva občinska seja

V petek 26. novembra je imel slovenjgraški občinski odbor seja, ki je povzročila v slovenjgraških klerikalnih krogih mnogo razburjenja.

Po prečitaniu zapisnika je povzel besedo bivši župan g. Ivan Rojnik in podal v imenu gospodarske liste daljšo izjavo. G. Rojnik je omenil, da se čuti dolžnega, da opozori občinski odbor na nekatera dejstva, ki so v nepregledno škodo našega mesta in da podaja izjavo zato, da se mu ne bo kdaj pozneje očitalo, da ni vršil svojih dolžnosti kot občinski odbornik. Predvsem je ugotovil, da je bila zadnja seja občinskega odbora pred 3 meseci in pol, kar je protizakonito in v škodo občini. Razen tega so se izvršila na teritoriju mestne občine razna dela, ki niso bila predvidena v proračunu za tekoče leto in o katerih ni imel prilike sklepati na svoji seji občinski odbor in izdati zanje predhodno dovoljenje. S tem se iz neznanih vzrokov omalovažuje sodelovanje občinskega odbora. Pred kratkim smo bili postavljeni pred izvršeno dejstvo, da je bila mestna občina razširjena s priključitvijo celotne občine Stari trg in delov občin Šmartno in Pameče. To se je zgodilo proti volji skoraj vsega prebivalstva mesta in prebivalcev priključenih občin. G. predsednik občine dr. Picej ni smatral za potrebno in važno, da pravočasno skliče občinsko seja in tako da mestnemu zastopstvu možnost, da zavzame svoje stališče glede sedaj že izvršene komasacije. Gosp. Rojnik je iz verodostojnega mesta informiran, da so se popolnoma na svojo roko energično zavzemali za usodno razširitev mestne občine le gg. predsednik občine dr. Picej, podpredsednik in načelnik cestnega odbora Smolčnik in predsednik krajevne organizacije JRZ, upravitelj meščanske šole Teuerschuh. Ali je mogoče tako postopanje v skladu z ljudsko voljo, ki jo ti gospodje povsod in ob vsaki priliki poudarjajo? Njihovo ravnanje je popolnoma nerazumljivo, ker ni nikakega dvoma, da se ti gospodje zavedajo, kakšno škodo predstavlja ta komasacija i za mesto i za priključene dele. Vidi se, da gospodarski oziri niso

igrali prav nobene vloge, temveč so igrali odločilno vlogo izključno politični vidiki. Jasno je, da mesto nima takih gospodarskih in kulturnih potreb kot pa priključeni deli in se te skupno v enem občinskem odboru ne bodo dale reševati. Vsi vemo, da se bodo mogla v tekočem letu v našem mestu izvršiti sukcesivno razna dela, ki so vitalnega pomena za napredek mesta, kakor kopalnice, vodovod, ceste, regulacijski načrt itd. Vsi pa že danes vemo, in to nam ni potrebno še posebej poudarjati, kakšno stališče bodo zavzeli priključeni deli napram tem investicijam, ki bodo zahtevale mnogo novih bremen. Na drugi strani pa zopet nastane vprašanje, kako bodo odobrvali zastopniki mesta zahteve prebivalstva priključenih delov, ki imajo popolnoma kmetski značaj. Posebno še, kadar pride na vrsto vprašanje, n. pr. pospeševanja živinoreje in za ustanovitve raznih naprav, ki so za vsako izmed teh vasi vitalnega pomena. Vsekakor pa moramo biti pripravljeni na to, da bodo priključeni deli na vsako zahtevo mesta stavili protizahtevo. Ker pa občina nikoli ne bo tako finančno močna, da bi mogla ustreči na obe strani, se bodo dajave podvojile in jih ne bo zmogel kmet, delavec, obrtnik in trgovec ter bo tako nastal popoln zastoj v gospodarskem in kulturnem razvoju velike občine Slovenjgradec. Tudi stroški komasacije bodo znašali težke desetisoče in zopet jih ne bo plačal noben drugi, kakor davkoplačevalci. Že danes se za pomiritev volilcev v okolici agitira, da se bodo dosedanjemu mestu naložile višje doklade za vse eventualne investicije.

Gosp. Rojnik je nadaljeval: »Moja dolžnost bi sicer bila, da na današnji seji predlagam predsedniku občine nezaupnico, toda ker vem, da se potem moj predlog ne bi smatral kot upravičena kritika slabega gospodarstva, temveč kot političen napad, tega ne nameravam storiti, temveč samo označim ravnanje prizadetih gospodov kot popolnoma neresno in neodgovorno. Do vseh teh ugotovitev me vodijo čisti gospodarski interesi in hočem z njimi samo poudariti, kako zelo je komasacija v gospodarskem oziru prizadela mestno občino in priključene okoliške občine. Razen tega pa mi moje današnje izjavo narekuje tudi dolžnost do onih volilcev, ki so mi izkazali pri volitvah svoje zaupanje in ki predstavljajo več kot 50% slovenskih volilnih upravičencev. Vsled navedenih dejstev odklanjam vsako odgovornost za samovoljne sklepe nekaterih članov občinskega odbora in to posebno, ker g. predsednik niti v najvažnejših zadevah ne skliče mestnega odbora, ampak dela popolnoma na svojo roko. Na tak način je vsako delo v občinskem odboru popolnoma nemogoče in v znak protesta zapuščam seja.«

s Proslava državnega praznika. Tudi naše mesto je zelo svečano proslavilo praznik zedinjenja in ponovno dokazalo svojo veliko nacionalno zavednost. Že na predvečer je priredila mestna godba pod večjo roko svojega marljivega dirigenta g. Cirila Cajnka koncert pred mestno hišo. Ob 8. je bila svečana služba božja, ki so ji prisostvovali zastopniki oblasti, uradov, društev, Sokoli v kroju, gasilci, člani Legije koroških borcev in ostalo narodno občinstvo. Po službi božji je priredilo Sokolsko društvo v lepo okrašenih dvorani svečano proslavo 1. decembra. Navzoči so bili zastopniki oblasti in društev in vsa nacionalna javnost, ki je napolnila veliko dvorano do zadnjega kotička. Proslavo je otvoril br. starešina Ivan Rojnik in v klenem govoru poudaril, da stoji sokolska misel brezkompromisno na stališču narodnega edinstva in da se bodo Sokoli z vsemi močmi borili proti sovražnikom jugoslovenske misli. Med govorom br. Rojnika je vsa dvorana počastila spomin Viteškemu kralju Zedinitelju in z gromkim »Zdravo« svojemu starešini, Njeg. Velič. kralju Petru II. izkazala svojo veliko ljubezen do našega mladega kralja. Po govoru br. Rojnika je s. Romoldova zaneseno recitala »Vizijo«, mala Cvetana Železnikarjeva, Vera Francetova in Ivan Robin pa so podali tri priložnostne deklaracije za prvi december. O pomenu prvega decembra kot največjega državn. in sokolskega praznika je govoril br. prosvetar Slavko Mrovlje.

Po zaobljubi novega članstva je bila s himno »Hej Slovani!« končana proslava. Po sokolski proslavi je bila v Sokolskem domu proslava državnega praznika, ki jo je priredila mestna občina. Mnogo upravičenega razburjenja je povzročilo dejstvo, da so ob pričetku proslave hoteli zagrizeni slovenjgraški »Jeruzalemtci« sneti z odra sliko našega kralja Petra II. v sokolskem kroju in jo zamenjati z drugo že s seboj prineseno sliko, kar dokazuje, da je bilo to brezvestno početje točno premišljeno in dogovorjeno. Energična intervencija sokolskih odbornikov pa je preprečila to izzivalno početje, ki predstavlja pravi insult na naše največje narodne svetinje. Mogoče bi slovenjgraški klerikalci radi zamenjali sliko našega vladarja s sliko prvega pokrovitelja »Orla« nadvojvode Franca Ferdinanda? Res skrajni čas je že, da se naredi konec brezvestnim izzivanjem slovenjgraških »Jeruzalemtcev«, ki celo na naš največji praznik ne morejo prikriti svojega sovraštva proti vsemu, kar je v zvezi z nacionalno Jugoslavijo.

s Sestanek mestne organizacije omladine JNS. V soboto 4. t. m. ob 20. bo redni mesečni sestanek omladine JNS v Gajškovi restavraciji. Na sestanku bo govoril tov. predsednik Bogdan Pušenjak o temi »Socializem - klerikalizem - nacionalizem«. Vsled aktualnosti predavanja so vabljeni tudi vsi starejši prijatelji naše nacionalne misli, da se udeležijo našega sestanka. Za članstvo udeležba strogo obvezna!

s Ustanovni občni zbor omladine JNS v Velenju. V nedeljo 5. t. m. bo v Rudarskem domu v Velenju ustanovni občni zbor tamkajšnje krajevne organizacije. Na občnem zboru bosta poročala narodni poslanec g. Milan Mrovlje in tajnik sreske organizacije OJNS tov. Bogdan Pušenjak. Vsi nacionalisti so vabljeni, da se v čim večjem številu udeležijo občnega zbora in tako dokažejo svojo nacionalno zavednost.

Laško

Besede in dejanja

Laško, 3. decembra.

Mi, ki povsem objektivno motrimo gospodarski in tujskoprometni razvoj Laškega in okolice v predvojni in povojni dobi, se ne moremo načuditi, da se danes po lepem razmahu bivšega trga in sedaj mesta Laškega najdejo ljudje, ki tako ogabno in nizkotno napadajo moža iniciative in pozitivnega dela. Moža, ki smo mu lahko vsi Laščani in okoličani hvaležni za potencialni razvoj Laškega pod njegovim županovanjem in načelovanjem pri cestnem odboru. Priče smo bili, ko so po 10 letih odsotnosti prihajali ljudje v naše lepo mestee in se ob pogledu na obnovljeno Laško niso mogli načuditi, kako je bilo mogoče, da se tako majhno mesto s svojimi skromnimi sredstvi razvija s tako pospešitvijo, kakršne ni beležila laška kronika že desetletja. Danes predstavlja Laško v tujskoprometnem oziru lepo urejen kraj, ki dela čast Laščanom in okoličanom pa tudi vsej Sloveniji.

Ce s tem delom, ki vzbuja občudovanje in spoštovanje pri vseh objektivnih ljudeh, primerjamo besede »Slovenskega doma« in njihovo tendenco, se nam ob pogledu na obraze, ki virijo izza teh hinavskih vrst, zgnusi. Primerjajmo na eni strani velike pridobitve za naše mesto, na drugi strani pa brezpomembna vprašanja in številke, ki jih navažajo v »Slov. domu«, kot n. pr. tisto: »900.000 din gotovine prevzel, 800.000 din dolgov predal.« Vsakdo pa mora vprašati: A koliko je bilo prevzetih neplačanih računov in za kakšna dela je uporabljena razlika? Takšne stvari pa laški dopisniki »Slov. doma« namereno prikrivajo. Oblži lepijo tam, kjer ni rane! Pri tem nimajo ti ljudje nobene legitimacije o sposobnosti, da bi zasnovali v dobi gospodarske depresije kako širokopotezno in odgovorno akcijo, jo privedli do dejanj in na podlagi tega upravičeno kritizirali. Zelo velika je razlika med delom prejšnjega in sedanjega občinskega odbora v Laškem. Sicer ni občinski odbor niti več sedanji saj je sam zahteval svoj razpust. Sposobnost zasnovne in organizacije ter realiziranja večjih projektov, ki so jo pokazali poštene in značajni možje v dobi pospešenega razvoja Laškega, naj

bo razrešenemu občinskemu odboru in vsem ostalim klerikalcem za vzgled. Blatenje pozitivnega dela prejšnjega občinskega odbora, pa najsi ga je zagrešil tisti, ki hodi po Laškem z dvignjeno glavo, ali pa so to storili z lisičjim pisanjem v »Slov. domu« gostilniški kričači ali pa razni uskoki in »podgane«, kakor so se sami krstili v volilnem letaku tedaj, ko so blagovolili iz JNS odnesti ves škodljivi plevel, ne bo koristilo nadaljnjemu razmahu našega lepega mesta in okolice, ne v gospodarskem pa tudi ne v tujskoprometnem oziru. Za to je treba dejanj.

Primerjajmo obraze za vrstami »Slov. doma« z obrazi tistih značajnih ljudi, ki so pripomogli k lepemu razmahu Laškega. Človek se mora res pošteno nasmejati. Kakšna razlika! Spomnimo se onih časov, ko so bili ti uskoki in kričači še petolizci tistega, o katerem so pozneje govorili, da je diktator. Seveda, če kdo nima dovolj soli v glavi in tudi nima dovolj poguma, da bi prišel na tej ali oni seji na dan z umestnimi predlogi, ali pa če te predloge odnese s seje takšne, kakršne je prinesel, in je s tem povzročil, da moti tišino samo ena oseba s svojo iniciativo in sposobnostjo, ali je potem ta oseba diktator in samo- ali strahovlada? Petolizci in uskoki, ki ste s svojim umikom očistili naše vrste, zakaj niste odprli ust ter glasovali proti pridobitvam, ki so vsem treznim in starim Laščanom v ponos?! Ali ni največja hinavščina to, da ljudje, ki smo jim šli na roko bolj nego je bilo treba, danes kritizirajo tisto, k čemer so prej kimali s svojimi pametnimi glavami?

Prosperiteta Laškega pa tudi vsakega kraja je odvisna od internega denarnega obtoka. Cim več denarja pride v kraj in kolikor manj se odteka iz kraja, toliko povoljnije so življenjske prilike v onem območju. S tega vidika se je lotila dela »strahovlada« JNS. Dejanja vzbujajo strah, pa tudi občudovanje. S skromnimi sredstvi se lotiti problemov in projektov, kakršni so n. pr. asfaltacija in vodovod s 14 km oddaljenimi izviri, je težavna stvar in priča o energiji mož, ki so to izvedli.

Pridobitev sreskega načelstva, izdejtvovanje odloka, s katerim je bil starodavni trg Laško povzdignjen v mesto, izvedba elektrifikacije v obsegu, ki omogoča najširši razmah industrije in obrti, že omenjena vodovod in asfaltacija, obnova mostu, izgraditev ograje na Masarykovem nabrežju, razširitev cest, impozantni Sokolski dom, Gostilniška pivovarna itd. so dejanja in pridobitve desetletnega prizadevanja nacionalistov. Iz nekaterih teh pridobitev izhaja tudi razvoj tekstilne industrije v Laškem. Vodovod bo kmalu aktiven in bo predstavljal stalne dohodke za našo občino. Kako ogabna so sredstva in metode laških klerikalcev, pričajo dopisi o Gostilničarski pivovarni, ki se pojavljajo v »Slov. domu« in pa besede gostilniškega kričača, ki je nekemu visokemu gospodu izjavil, da bomo pivovarno uporabili za krematorij. Baje sta se oba veselo nasmejala. Vidi se, koliko smisla imajo izvestni ljudje za gospodarski razvoj Laškega. Pivovarna lahko predstavlja stotisoče denarja, ki bi prišel v obtok med vse prebivalstvo Laškega in okolice. Vsako smešenje te pridobitve akcije predstavlja nasprotovanje interesom vsakega posameznika v laškem okraju, da ne govorimo o velikem tujsko propagandnem pomenu, ki ga je — upamo — še bo imelo znano laško pivo v vseh predelih države.

Kaj je napravil v poldrugoletnem delu občinski odbor, ki si je sam podpisal smrtno obsodbo? Nekaj cementnih cevi so položili, da so s tem izpolnili nekatero obljubo svojim pajdašem, pobelili so občinsko ubožnico in zazidali zid, ki se je podrl na Masarykovem nabrežju. Spomladi, v dobi največjih nalivov, so nasipali gramoz na nekaterih ulicah. Toda kakor je nenadno prišel, tako nenadno ga je ploha odnesla po cele kubične metre v Savinjo. Harmonijo prirode in stavb ter panoramo Laškega so skvarili s tem, da so posekali celo vrsto lepih kostanjev na sejmišču in vrbe na podaljšku Masarykovega nabrežja. Ni dosti manjkalo, pa ba bil preveč vnet odbornik s svojo iniciativo pokončal lepi nasad ob postaji in do Sokolskega doma. Tega gospoda smo n. pr. videli tudi pri

Blagoslovljenem studentu, kjer je sam zazidaval cementno cev, delavec poleg njega pa se je skrivoma smejal njegovi odborniški agilnosti. In še nekaj zelo koristnega in pomembnega so napravili: s cestnega omrežja so odklopili razsvetljava letnega telovadišča Sokolskega društva. Oni, ki piše, da da so te luči gorele nad »balinplacom«, naj se o svoji hinavščini in lažnivosti prepriča, da so te luči že od vsega začetka priključene na števec Sokolskega društva.

Poleg personalnih zadev in menjanja statutov ter neizpolnjenih obljub zaslepljenim volilcem so to vsa dela pokopanega občinskega odbora. K temu delu je še tudi prišteti ogabne napade v »Slov. domu« in prizadevanja odbornikov, da prestavijo živinsko sejmšišče, ki so zaspala že v prvih dneh ustoličenja, pa je slika popolna.

Prihodnjč jim bomo pa priklicali v spomin vse iniciative, ki smo jih že ponovno dajali tem ljudem, saj svoje, kakor so dokazali s poldrugetnim »gospodarjenjem«, nimajo; v kolikor jo pa imajo, je za razvoj Laškega negativna.

Najlepši dokaz, da se jim izmika teren pod nogami spriči takšnih dejstev in dejanj, je ta, da so pohiteli z združitvijo občin, sicer bi pri prvih občinskih volitvah v Laškem doživeli takšen polom, da bi bilo veselje. Ponovno smo se že prepričali ob raznih prilikah, da tudi treznim kmetiskim ljudem združitve občin ne gre v račun, saj je bilo ločeno gospodarstvo mnogo manj komplicirano nego bo skupno. Da se kmetje ne ogrevajo za take politične špekulante in širokoustneže, ki so se izognili poštememu kmetkemu delu, pa pričajo ljudje, ki pravijo: »Ne, takile »gospodje« pa nam ne bodo komandirali!»

1 Sokolski 1. december. Sokolsko društvo Laško je proslavilo 1. december s telovadno akademijo. Tudi letošnji program akademije je pokazal, v kako večjih rokah je tehnično vodstvo našega društva in kaj pomeni za nas društveni načelnik br. Poljšak. Ta program bi se lahko izvajal tudi v večjih mestih in bi gotovo povsod izzval isto pritrjevanje, kakor pri nas. Od točke do točke se je stopnjevalo navdušenje Sokolu vdanega in zvestega nacionalnega občinstva. Ob otvoritvi se je zbrala na sokolskem odru telovadeča sokolska družina s praporom na čelu. Bila je pestra slika, ki je udeležence očarala. Pred to družino je stopil podstarešina br. Križnik, prečital savezno spomenico, nato pa med živahnimi aplavzi razdelil diplome, ki so si jih pripadniki našega društva priborili na letošnjih župnih in okrožnih tekmah. Za matičnim sokolskim društvom v Celju si je naše društvo priborilo največ priznanj izmed vseh društev celjske sokolske župe. To je sad neumornega in vztrajnega dela. Teško je reči, kateri izmed sledečih rajalnih in telovadnih točk bi se dala prednost. Skupine z obročem, vaje s kij, ljubka deca s plesom in raznotečnostmi, vse to so točke, ki so navdušile vsakega gledalca. Krono pa je nosila 11. točka »Delo za osvobodjenje«, simbolično prikazovanje naše osvoboditve, vstajanje kralja Matjaža in poklonitev mlademu kralju. Občinstvo je napolnilo veliko dvorano do zadnjega kotička, vedno in vedno smo morali prinašati stole in mize. Gotovo pa so vsi zadovoljni in srečni zapuščali Sokolski dom.

1 Zdravo! Ta sokolski pozdrav postaja v Laškem že prav nevaren, namreč za tistega, ki se ga upa še posluževati. Nekega dečka je vzgojiteljska moč v šoli zaradi tega pozdrava pretepala, vrgla na tla, klečala na njem itd. Pa tudi to nas ne bo odvrnilo od društva, ki mu načeluje naš Gospodar. Deca, ti pa le lepo pozdravljaj, kakor te učijo starši. Zdravo!

1 »Mlinarjev Janez« na sokolskem odru. V soboto 20. novembra zvečer in nedeljo 21. novembra popoldne je vpriporil gledališki odsek Sokolskega društva v Laškem igro »Mlinarjev Janez«. Tako rekordnega obiska kakor pri teh dveh predstavah dolgo ni bilo. Prišlo je tudi mnogo okoličanov. Igra je bila glede na kratek čas, v katerem se je pripravljala, prav lepo podana. Glavna zasluga, da je igra tako lepo uspela, gre br. režiserju Tonetu Horjaku, ki je vlogo Mlinarjevega Janeza odlično podal in s svojo pristno igro nav-

dušil občinstvo. S. Ferčnikova se je lepo živela v vlogi Marjetice in je bila deležna prisrčnih aplavzov. Pozna se ji, da je rutinirana igralka. Dovršeno je igral br. Drole teharskega župana, ki je zlasti v zadnjem dejanju nastopal tako naravno, da je bilo občinstvo ginjeno. Besedilo svoje vloge je znal gotovo najboljšje od vseh. Grofa Urha Celjskega je prikazal br. Herlah. Brez njega si igre ne moremo zamisliti. Posebno v scenah, ko pride čez Voglajno, in pozneje, ko čita ukaz o imenovanju teharskih plemičev, je bil sijajen. Br. Sila kot ogleduh grofa Celjskega ni dosti zaostajal za ostalimi igralci. Za vlogo sultana Mohameda je bil prav srečno izbran br. Berglez, ki je svojo nalogo izpolnil v splošno

Hrastnik

h Nadloga velikih tovornih avtomobilov. Naše banovinske ceste so drugega reda, to se pravi, da so na mnogih krajih komaj dobra dva metra široke in v deževju čudovito lepo blatne. Če se v takih dneh zasliši avtomobilska trobka, beži vse v »zaslone«, če pa ni takega pri roki, se človek pač uda v usodo. Zadnje čase se pa vidijo na naših cestah čimdalje pogosteje veliki avtomobili, ki zapirajo cesto v vsej širini. Kakšni velikani so to, je razvidno iz tega, da je moral neki Ljubljčan po desetkrat »vzeti« posamezne serpentine proti Trbovljam. Človek skoči pred temi strašili pač v grapo ali preko nje;

nim božičnim drevesom tudi ni preveč — krščansko!

Iz občinstva

Kino in uradniki. Obiskovalci kina v Celju so v veliki meri celjski uradniki, a še več bi jih bilo, če bi zmogli razmeroma visoko vstopnino, saj je v Celju kino edino razvedrilo. Povsod drugod imajo uradniki za gledališče in kino znižano vstopnino, le v Celju tega ni, pač zato, ker uradniki nimajo (po- leg mariborske Nabavljalne zadruge) svoje organizacije, ki bi za to skrbeli. Če se cene znižajo, je obisk številnejši (to opažamo sedaj zlasti na vlakih), tako da se tudi kinopodjetjem ne bo bati primanjkljaja, ako znižajo za uradništvo vstopnino, recimo tako, da bi vstopnina drugega prostora, kamor se uradniki sedaj najbolj zatekajo, veljala za prvi prostor; tudi za drugi prostor naj bi se vstopnina primerno znižala, da bi nekateri, ki bi tudi radi šli v kino, vsaj tistega zmogli. — Ob tej priliki naj še omenimo postopanje nekaterih celjskih trgovcev. Dočim dajejo nekatere solidne trgovine uradniku kar same 10% popusta, pa druge pri enakem blagu in enaki ceni tako željo odklanjajo. Treba bo, da se bo uradništvo držalo tistih trgovin, ki pač upoštevajo tudi težki gmotni položaj uradništva. — m —

Addio! Adijo, pa zdrava ostani — brihtna ideja, sem si mislil, ko sem zvedel za odredbo, da se v šolah ne bi smelo pozdravljati z »Zdravo!«, pač pa z vsemi drugimi častljivimi stari- mi in iznajdenimi novimi besedami. Naj se zgodi njegova volja, ki si je to izmislil, in nakana mu bodi čaščena! Ljudje, ki vedno kaj vrtajo, pričakujejo sedaj, da se odpravi vsaj italijanski »addio«, če že »porke...« ni mogoče pregnati. Oba skupaj namreč ne smeta zlahkati našega naroda.

Sport

* Atletik: Olimp. V nedeljo 5. t. m. ob 14.15 se bo pričela na igrišču pri »Skalni kleti« v Celju podsavezna prvenstvena tekma med celjskimi Atletiki in Olimpom. Če bodo Atletiki v nedeljo zmagali, bodo definitivno zasedli drugo mesto na tabeli v celjski skupini. Tekmo, ki bo gotovo zelo zanimiva in živahna, bo sodil zagrebški sodnik.

* V tekmovanju za prvenstvo LNP so bili preteklo nedeljo doseženi sledeči rezultati: v Ljubljani Svoboda:Reka 1:1 (1:0) in Slovan:Hermes 1:1 (1:1), v Kranju Kranj:Jadran 2:1 (0:0), na Jesenicah Bratstvo:Mars 2:0 (0:0) in v Cakovcu CSK:Mura 6:0 (4:0). Prvak mariborske skupine je postal CSK, na drugem mestu je Zelezničar, na tretjem pa Maribor. V Celju je v nedeljo kompletno ligino moštvo SK Ljubljane premagalo enajstorico SK Celja v razmerju 3:1 (1:0), celjska Jugoslavija pa je premagala mariborsko Slavijo z 2:1 (2:1); obe tekmi je ovirala izredno gosta megla.

Vinko Gaberski:

33

Menil sem, da boji to za listek. In mislim, da sem dobro začel. Previdnost mi je velela, da sem v naslovu krenil na arabsko stran, v svet števil. Kajti kako bi se neki drugače izmazal iz jezičnih in političnih težav, ki nas tako tarejo? Da sem zapisal »pred trideset in tremi leti«, bi planil po meni narod s slovenske hemisfere, ker se bojša pačim in silim tja prek Sotle, ako ne morda še kam globlje dol, česar nas Bog obvaruj, da ne bo sramote in kvara. Je že tako, da slovan- ska misel in beseda danes ni pri srcu tistim, ki imajo v »pristni domačnosti« vir za svoje skromno politično življenje.

In ko bi zapisal »tri in trideset«... Kaj potem? Rekli bi, da je to lepo, prav in po domače. Seveda po domače; kajpak. Morda zato, ker smo se ta- kega črnožoltga habsburško-lotrinškega izražanja lotili v dolgočasnem so- sedstvu z nemškimi življenjem, kakor Cehi, ki tudi včasih »nemškovati mu- sijo«. Vsi drugi Slovani pa, še celo Poljaki, ki so jih Prusi vendar dovolj nagnjavili, pravijo tridesettri, štiride-

VELIKA BOŽIČNA PRODAJA
NAJVEČJE DOMAČE TRGOVSKE HIŠE
V JUGOSLAVIJI

Sternceki
CELJE

zadovoljstvo občinstva. Tudi ostali igralci, zlasti br. Brvar kot Enrico, br. Zdravec kot njegov oče, br. Poljšak kot župnik ter br. Dragar, Preskar in Furlan kot tovariši Mlinarjevega Janeza, so se povsem uveljavili. Priznanje gre tudi vsem ostalim igralcem. Opazile so se nekatere pomanjkljivosti v mimiki in znanju vlog, kar pa ni zmanjšalo celotnega efekta, h kateremu so pripomogle tudi kulise in kostumi. Posebna hvala gre br. Horjaku, ki je pri izdelovanju kulis pokazal tudi svoj veliki slikarski talent. Po uspehu, ki ga je br. režiser Horjak dosegel s to igro, smemo pričakovati, da nas bo v najkrajšem času presenetil s kakšnim večjim delom. Ob tej priliki bodi izrečena zahvala vsem igralcem in tudi gdč. nečakinji br. Benka, ki je oskrbela kostume. Grajati pa moramo postopanje nekaterih bratov, ki se niso odzvali vabilu br. režiserja.

1 Samomor. Dne 30. novembra si je v svoji koči v Padežu pri Laškem vzel življenje 40-letni Alojz Ojsteršek. Ustrelil se je s samokresom v glavo. Smrt je nastopila takoj. Ojsteršek se je zadnja leta bavil z branjarjo ter je bil kot branjevec znan v Laškem in v Trbovljah. V smrt ga je pognala izguba, ki ga je letos doletela pri kupčiji z zeljem.

kaj storijo vozniki, pa je drugo vprašanje! Pomoč je tu samo ena: Razširiti ceste, dokler se to ne izvrši, pa prepovedati po naših cestah vožnjo s temi velikani. Za kmečke vozove je predpisano, koliko morajo biti kolesa široka. Naj se še predpiše, koliko smejo biti široki avtomobili! Pomagale te besede ne bodo nič, bojimo se pa, da do prve težke nesreče ni daleč!

h Imejte usmiljenje! Bliža se zopet čas Miklavža in božičnega drevesa. Drugi narodi, ki so revni, opravijo to z Miklavžem ali pa z božičkom, mi bogataši praznujemo oba, na veliko veselje otrok in trgovcev. V 14 dneh se bo začelo zopet nesmiselno uničevanje najlepših smrek po naših gozdovih. Po tri, štiri drevesa bo odsekal en človek, predno bo našel tako, ki mu bo prijalo tudi posekano, druge bo pa zavrzel! TPD ima posajenih na stotisoče primernih dreves, ki rastejo v mnogih krajih pregosto, toda nihče ne bo šel posekat smreke tja, ker ve, da bo odpuščen iz službe, če ga kdo vidi. Vse to bo moralo prenesti teh par kmetov, ki so zasadili kako smreko! Če TPD, kemična in steklarna res ne morejo ustredi svojim delavcem, se zgiasite pri kmetu, ki vam bo dal smreko, toda posekal jo bo tam, kjer ne bo prevelike škode. Ne sekajte pa sami, kajti praznovati božične praznike s tako pridoblje-

ZVEZNA TISKARNA V CELJU - Strossmayerjeva 1

Najstarejše narodno podjetje te stroke v Celju priporoča občinam, uradom, pridobitnim krogom, sokolskim, gasilskim in drugim društvom ter narodnemu občinstvu tiskovine vseh vrst in solidno vezavo knjig po zmernih cenah

Novo opremljena z modernim črkovnim materialom - - - Moderniziran strojni obrat

setdva, petdesetdesem in tako naprej.

Joj, kako nedolžno veselje je zašumelo po deželi Kranjski — in nekaj se ga je razlilo tudi k drugim »omejenim« Slovincem — ko je prišlo kakor dobrodejen obliž razodetje, da smemo zopet za droben korakec nazaj v minulost! Začutili smo, da to zaleže vsaj za tisto nerodno cesto, ki bi jo radi imeli Ljubljanci do Sušaka. In ko bi se sedaj še kako posrečilo, da bi po šolah to štetje paglavcem s številkami tako ponazorili, da ne bi bilo res nika-kega dvoma več, da smo — Slovenci! »33«, to ni nič; saj zna pomeniti triintrideset ali pa tridesetintri. Gorje! Kdo se ne bi zrušil pod hudim dvomom? Morda bi kazalo pisati: 3 + 30. Tako bi bilo slepomišnja konec; sedaj ob tej rabi pa bi se mogel še vselej kje znajti kak izkoreninjenec, ki bi zapisal 33, na tihem pa bi si mislil, da je to vendarle — tridesetintri. Novi način bi pa tudi odvagal drugi tir na železnici Zidani most—Zagreb. To bi bila praktična stran zadeve.

Pred 3+30 leti. Kako smo takrat Slovenci živeli! Vsi, ki smo res bili Slovenci, smo bili dobro zakoreninjeni. Tako trdno in globoko smo bili pognali v svojo domačo zemljo, da so se korenine razrastle v široki slovanski svet. Saj ko bi lipine korenine ne sille z ozkega domačega dvorišča na sosedovo zemljo, bi drevo ne stalo trdno.

V Ptujtu nas je takrat bilo že malo slovenskih dijakov. Tri leta zapored je bil velik eksodus s tamošnje deželne gimnazije. Deloma je bila splošna težnja odpraviti Slovence, deloma pa so sami radi uhajali, ko so čuli od bivših tovarišev, da je na drugih zavodih marsikaj drugače. Okoli nas je bilo seveda vse nemško: predmeti, profesorji in součenci, ki so jih tudi po Tirolskem, na Dunaju in po Bosni lovili za dijaški dom, da bi zavod napolnili. Pa ob vsem tem bi se še bilo izhajalo kako. Zagozda med onimi in nami so bili drugi, rojeni Slovenci kakor mi, a zapisani za Nemce. Sama slovenska imena so imeli. Spominjam se, da še v četrtem razredu niso točno znali nemških artiklov, tako da je katerega večasih zbedel kak nemški profesor.

V šoli smo govorili slovenski, kadar smo bili sami. To je bilo pri slovensčini, dve uri na teden. Ker nas je bilo malo, je nekoč imel peti, šesti in osmi razred skupaj pouk. V sedmem sploh ni bilo Slovence. Navdušeni smo seveda bili, da je kar piskalo iz nas. In kako se nam je zamalo zdelo, kadar nas je profesor opozoril s »pst!«, da smo prekoračili svoj delokrog. Spominjam se, da je letel name sum, da sem jaz napisal nekaj nepovoljnega o razmerah na zavodu v takratni omladinski mesečnik »Omladino«. Otepal sem se in tajil sodelovanje, ker res nisem bil zapisal niti besede o tem. Ampak ob milosti sem pa le bil. Videl sem, da se razmere tako ostrijo, da zletim slej ali prej — nápolje. Da bi to nekako zaslužil, sem napisal šolsko nalogo »Pomen Ptujta za okolico« v takem smislu, da sem na kakih šestih straneh v naglici obdelal nemškutarstvo in šnopsarstvo (tistikrat so izdajali tam zloglasnega »Stajerca« in kuhali žganje za sloven. ljudstvo), to pa tako, da je dobri in sicer rahli profesor vse iztrgal, me opsoval ter mi odkril, da še znam biti — žurnalist, če me pravi čas ne obesijo. Jasno je, da smo potem šli... Oh, ko bi danes primerno kaj takega napisal, bi bilo takoj po meni...

V knjižnici nismo imeli nobene slovenske knjige. Ne vem, kako bi bilo, če nam ne bi bili dajali potuhe učitelji okoliške slovenske šole. Tam je imelo učiteljsko društvo za ptujski okraj svojo knjižnico in mi smo, eden za več tovarišev, skrivaje hodili po knjige. Čitali smo tako in toliko, da za petošolca slovenska književnost že skoraj ni imela neznanih imen in naslovov. Pač pa je res, da v Ptujtu ni bilo nobenega društva za nogomet. Skavtovstvo so nam dobro nadomestili ob sredah in sobotah boji Indijancev z belci na otoku v Dravi; pa še tam smo

ob knjigah pretresali zemljepis, zgodovino, botaniko, mineralogijo in druge reči. Bili smo obeh narodnosti mešani, pa se tako zmešan indijanski rod vendar ni nikoli stepel. Pač pa so bila razna plemena pod svojimi poglavarji ravno tako malo dostopna za pametno sožitje, kakor so danes. Povsod smo iskali malenkosti, ki so nas ločile. V okoliško šolo so hodili tudi pevci k vajam. In tam smo se učili slovenske stenografije; nemška je itak bila predmet v šoli.

Bo li treba omeniti, da smo imeli tudi društvo? Tajno, seveda. V okolici je stanoval naš sošolec pri svojih sorodnikih in tam smo se zbirali. Vsakokrat je kdo deklamiral kako pesnitev, potem je prišla recitacija odlomka kakega igrokaza, za njo govor in nazadnje debata o čemerkoli. Tudi hektografiran list »Bodočnost« smo izdajali; pa še sedanosti prave ni imel. Da bi prišli do denarja za papir in tinto smo sklenili, da bi v lastni režiji delali cigarete in jih med svojimi razpečevali. Ker sem bil jaz edini, ki nisem pušil, so mene poverili s to častno službo; saj se ni bilo bati, da bi jim tobak sam pokuril. Profitirali bi bili res pri vsakem zavoju kaj, a ker so bili vsi egoisti in se ni hotel nikdo dati prikrajšati, sklepa nismo nikoli udeležili.

Ob takih sestankih smo v jeseni dobivali k dobremu zmesnemu kruhu tudi jabolčnika. Takrat je bilo sila sadja. Eden naših je bil sosedov sin. Pri njih so imeli toliko pijače, da ni bilo dovolj sodov. Zato so imeli jabolčnik tudi v kolarnici v podloženi manjši kadi. Bila je z deskami pokrita. Na njej so prenočevale kokoši. Mi smo si izprosili tisto pijačo kot podporo za študije. In vsakokrat, ko smo bili zbrani, je imel kdo službo, da je hodil z zeleno glinasto bučo preko ceste v temi zajemat pijačo. Nekega dne je vrsta prišla na mene. Po debati sem šel zajemat in sem možato postavil bučo z okusno pijačo na mizo. Ali groza! Masa je lena, smo se učili v fiziki. Ko sem trknil s posodo ob mizo, se je utrlil od dulca tehten spomin na kuro. Kane kakor kane.

Sedaj se je šele razvila debata! Dolžili so me, da sem jaz kriv vsega, jaz pa sem trdil, da sem ravno jaz zadevo razčistil in razgalil. Kdo ve, kako dolgo smo že pili tisti ekstrakt in ko liko materiala še zna ležati na dnu kadi. Sem li jaz kriv, da je meni edinemu globoka temeljitost prirojena? Niso me poslušali; porazgubili so se. To je bilo pred 3+30 leti. Prepira o štetju vreden dogodek.

Enostanovanjska

vila

z vrtom se odda takoj v najem v Celju, Jenkova ulica 11 a.

„Tesla žarnica“

prva domača, sveti čisto, je trpežna, porabi malo toka in je poceni. Dobi se pri trvdki

Karl Loibner Telefon 120

Kralja Petra c. 17 - pri „Zvoncu“

Celjska posojilnica d. d. v Celju

V LASTNI HIŠI
NARODNI DOM

Glavnica in rezerve nad
Din 16.500.000—

Kupuje in pro-
daja devize in
valute

Izdaja uverenje za
izvoz blaga

Sprejema hranilne
vloge na knjižice in
tekoči račun ter nudi
za nje popolno var-
nost in ugodno
obrestovanje

Podružnici:
Maribor, Šoštani

FOTOGRAFSKE RAZGLEDNICE po 1 din

Velika zaloga raznovrstnih lepih motivov in pokrajin ter celjskih razglednic; tudi božične karte.

PELIKAN - CELJE

SAVINJSKA POSOJILNICA V ŽALCU

REGISTROVANA ZADRUGA Z NEOMEJENO ZAVEZO — USTANOVLJENA LETA 1881

Nudi popolno varnost za vloge na hranilne knjižice in v tekočem računu ter jih obrestuje najugodnejše

HMEJLIARJI Nalagajte denar pri domačem zavodu!

Radun Poštne hranilnice št. 10.994 Brzojavi: „Posojilnica“ Telefon št. 2
BLAGAJSKE URE: ob delavnikih od 8. do 12. in od 14. do 18., ob nedeljah od 9. do 11.

Po 4-mesečnem zastoju zaradi bolezni sem pričel iznova z rednim obratovanjem ter se cenj. sirankam najtopleje priporočam. Cene sem znatno znižal. Priporočam se **JAKOB KOVAČ, krojaštvo, Celje, Razlagova ulica 6**

Papir

pisarniški, konceptni, strojepisni krep, barvan, svilen, ovojni, marmoriran itd., kakor tudi vse druge pisarniške in šolske potrebščine kupite v knjigarni in veletrgovini s papirjem

Franc Leskovšek

Celje, Glavni trg 16

Cenj. občinstvu se priporoča trvdka

Anton Lečnik

zaloga ur, zlata, srebrnine, optika itd.

Celje,
Glavni
trg

Izkušen optik na razpolago!

Kupim

po visokih cenah stara pisma in časopise iz let 1850—1868 ter dobro ohranjene zbirke pisemskih znamk iz novejšega časa in letalske poštne znamke. Samo nekaj dni. Mrna, Celje, hotel Union.

Vajenec

za modno in konfekcijsko trgovino se sprejme. »Soko«, A. Kopusar, Celje, Presernova ul. 5.

Franjo Dolžan - Celje Za kresijo 4

kleparstvo, vodovodne instalacije
strelovodne naprave

Prevezma vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila — Cene zmerne — Postrežba točna in solidna

Oglašujte!

RAFAEL SALMIČ CELJE

Ure - zlatnina - srebrnina - očali - optika Ustanovljeno l. 1899

Vsa popravila z garancijo — Kupujem zlato in srebro